

சிரித்தெரன்

ஏன் தமிழ் உன்னுடைய
தகப்பனுரிமை கிறுதிச்சட்டங்கு வெண்வதற்கு
நீ உள்ளக்கு வரவில்லை!?
ரயில்லை 'பேர்த்' கிணக்கவில்லை

CHIRITHIRAN

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | saavakamam.org

107

1971

நாட்டையும் வீட்டையும் இனைக்கும்
நல்ல கதை.

நாளைய சமூகத்திற்கு நல்ல பாதை....

வி. எஸ். ரி. பிலிம்ஸார்
பெருமையுடன் தயாரித்து அளிக்கும்
இரை ஓவியம்.

குத்து விளக்கு

படம் பிடிப்பு. கைராக்ஷன் :

பின்பு. எஸ். மகேந்திரன்

தயாரிப்பு: வி. எஸ். துரைராஜா

சிரித்திரன்

கேள்விப் பத்திரம் அவுட்!

கோபு:- போன்றுமறை பரீட்சை எழுதிய உங்களுக்கு, பேப் பர்ஸ் அவுட்டா னதினால் இப்ப திரும்பவும் பரீட்சை வைக்கிறங்களே நீ எடுச்க வில்லையா?

ராஜா:- இல்லை மச்சான்... சாத கப்படி இப்ப எனக்கு காலம் கூடாதாம் அதனால் நான் பரீட்சை எடுக்கவில்லை.

மூர்த்தி:- ஏண்டா கணேஷ், உன்னுடைய “கேர்ஸ் பிரண்ட்” உன்னேடு கோபித்துக் கொண்டு போய் விட்டான்?

கணேஷ்:- அந்த கர்மத்தை யேண்டா கேக்குறு... “எக் சேம்” இப்படி தன்னிக் கொண்டே போனால் எப்ப பரீட்சை முடியுறுது..., எப் போ வேலை தேடுறுது... எப் போ கவியாணம் கட்டுறுது..., என்று கோபித்துக் கொண்டு போய் விட்டான்.

எவ்வளவு சிரமப் பட்டு படித்து பரீட்சை எழுதி பாஸாகி னாலும் கூட, வெளியாகிய பரீட்சை பேப்பரை பார்த்து காப்பி அடித்து பாஸாகினேம் என்று தான் இந்த சமுதாயம் நினைக்கும்..... ஆகவே தோழர்களே! இன்று முதல் பரீட்சைகளை பசிஞ்சுகிறப்போம்?

—மாணவர் மத்தியில் ஒரு புரட்சிக் குரல்

ராமன்:- ஏண்டா நீ பரீட்சை எழுத போகவில்லையா?

சிவன்:- இல்லை மச்சான், எனக்கு ஜோசியப் படி “சனி பார்ஸை” இருப்பதாக குருவி சாலதிரக்காரன் சொன்னான். எவ்வளவு தான் மறைத்து காப்பி அடித்தாலும் கூட ‘சுப்பவைசரின் பார்ஸை’ என்மேல் விழுந்து விடும் என்று பயமாக இருக்கிறது.

உனக்கிட்ட ஜி.சி.ஈ. செட்டிபிக்கட்ட இல்லையா?

எனக்கு மூன்று செட்டிபிக்கட்டுகள் நிச்சயமாக கிடைக்கும் போது ஜி.சி.ஈ. செட்டிபிக்கட்ட தேவையே இல்லை.

அதென்ன மூன்று செட்டிபிக்கட்டுகள்?

பிறப்பு செட்டிபிக்கட்ட, கலியாண செட்டிபிக்கட்ட, இறப்பு செட்டிபிக்கட்ட.

பரீட்சைகள் பின் போடப் படுவதால் வேலை தேடும் படலம் பின் போடப் படுகின்றது, ஆகவே வேலை கிடைத்தவுடன் 55 வயதில் ‘ரிட்டயர்’ ஆவதும் பின் போடப் படவேண்டும்.

—ஒரு தர்க்காரீதி யான கோரிக்கை.

எருமை:- மனித பிறப்புத் தான் இந்த உலகத்திலேயே உயர்ந்து பிறப்பு. அவர்கள் தான் நிறைந்த அறிவும் சிந்தனையும் உள்ளவர்கள்.

கழுதை:- அட எருமை மாடே, உனக்கு இவ்வளவு தான் தெரியும். மனிதனு அறிவும் சிந்தனையும் உள்ளவன்? வெட்கக்கேடு! அவன் அறி வுள்ளவனுக் கிருந்தால் அவனது அறிவையும் சிந்தனையையும் சோதிப்பதற்கு வைக்கும் பரீட்சை தான் களையே களவெடுத்து காப்பி அடிப்பானு?

தனிப்பிரதி -- 45

ஆறு மாதச் சந்தா -- 3-25
வருடச்சந்தா -- 6-50

“பாடாத பாட்டெல்லாம் பாட வந்தாய்.”

“போடச் சொன்னால் போட்டுக்கிறேன் போதும் வரை கண்ணத்திலே”

“கஸ்லெல்லாம் மாணிக்க கஸ்லாகுமா”

“கும்மியடி பெண்ணே கும்மியடி குறுங்கக் கைகொட்டி தும்மியடி.”

பார்பவரி

—கருடன்

அலன் பீ. ஷப்பார்ட்டும், எட்கார் டி. மிற்செல்லும் சந்திரனில் புழுதி அளைந்து விட்டு வர, இங்கே பூமியிலே, ஏற்கனவே நிலாவுக்குப் போன ஒருவர் நடசத்திரம் ஒன்றுக்கு குறிவைக்கிற ராம்!

‘கருடன்’ குறிப்பிடும் நபர் நிலாவில் இரண்டாவதாக இறங்கிய மனிதனான கேணல் எட்வின் அல்டிரின் ஆவார்.

“என்ன நடசத்திரம்! பரணியா?” என்று கேட்டால் நிச்சயம் ஏமாந்துவிடுவீர்கள்.

நாற்பத்தொரு வயதான அல்டிரின் இன்னுமொருமறை அப்பொலோ பிரயாணம் விண்வெளி நடசத்திரம் ஒன்றுக்குத் தாவத் தயாராயில்லை!

தனது விமானப் படை யூனி போமில் இன்னேரு நடசத்திரத் தைச் சேர்க்கத்தான் அவர் அவதிப்படுகிறார். அப்படிச் சேர்த்து ‘கேணல்’ பதவியில் இருந்து ‘ஜெனரல்’ பதவிக்கு தாவுவதே அல்டிரின் விருப்பமாகும்.

இதற்காக அவர் விண்வெளிப் பயண இலாகாவில் இருந்து ராஜினாமா செய்துவிட்டு விமானப் படை வேலை ஒன்றுக்குத் திரும்பிவிட்டார்.

அவர் இனிமேல் கலிபோர் னியாவில் உள்ள ஒரு விமானப் படை பயிற்சிநிலையத்தில் கமாண்டர் ஆகக் கடமையாற்றுவார். ‘விண்வெளிப் பயணங்களை விட்டாயிற்று’ என்றார் அல்டிரின்.

ஜெனரலாக வரவேண்டும் என்பதற்காக விண் வெளி ப் பயண இலாகா வேலையைத்

துறக்கவேண்டுமா? என்று எமக்கு வியப்பாக இருக்கும்.

‘வேறு வழியில்லை’ என்கிறார் அல்டிரின்.

‘விண்வெளித் துறையில் இருக்கும்போது நியாயமாக எனக்கு வரவேண்டிய ‘பிரிகேடியர்-ஜெனரல்’ பதவி வேறு யாருக்கோ போய்விட்டது.

‘அங்கே இருந்தால் உயர்ச்சி எதுவும் இல்லை. தேக்க நிலைதான்’ என்று அல்டிரின் விளக்கி னார்.

விமானப் படையில் இருந்தால் விரைவில் ஒரு நடசத்திர விருது பெற்றுபதவியர்வு பெறலாம் என்று அவர் நம்புகிறார்.

அல்டிரின் போக்கு ‘கருடனு’க்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

உலகிலேயே கிடைத் தற்காரிய விருதான ‘நிலாவில் நடந்தவன்’ விருது பெற்றிருக்கும் அல்டிரின் கேவலம், ஒரு ஜெனரல் விருதுக்காக விண்வெளித் துறையில் இருந்து விலகவேண்டுமா? என்ன?

பெண்களின் தனி உரிமைகள்

உலகம் முழுவதும் பெண்கள் ‘ஏகபோக உரிமை’ பாராட்டும் இரண்டு விஷயங்கள் என்ன வென்று ஒரு பத்திரிகையில் ‘கருடன்’ வாசித்தது.

ஒன்று: அவர்களுடைய கண வன் அல்லது காதலன்.

மற்றது: பொருமை.

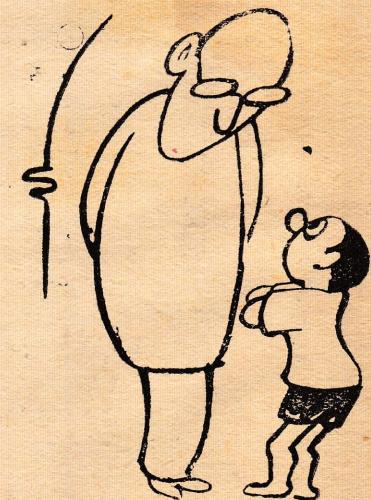
பொருமை பெண்களின் தனி உரிமை என்று கூறும்போது ‘சிரித் திரன்’ பெண் வாக்கர்களுக்கு கோபத்தால் முகம் சிவக்கக்கூடும்.

‘ஆண்கள் மட்டும் என்ன வாம்’ என்று அவர்கள் மோவாயில் கையை இடிக்கக்கூடும்.

ஆனால் கோலாலம் பூரி நடந்த ஒரு சம்பவத்தைக் கேளுங்கள்:

அண்மையில் கோலாலம்பூர் ‘பெட்ரோல் நிரப்பு நிலையம், ஒன்று தனது முகப்பில்தெளிவாக ஒரு விளம்பரம் போட்டது.

‘எம்மிடம் 10 வெள்ளிக்குக் குறையாமல் பெற்றேல் வாங்குபவர்களுக்கு ஒரு இளம் பெண் முத்தம் ஒன்றைப் பரிசாக வழங்குகிறார் என்று கேள்வி சொல்லுகிறேன்.

ஆசிரியர்: கோழி..... உயர் திணையா, அல்லது திணையா?

மாணவன்: உயர்திணை சேர்...

ஆசிரியர்: முட்டாள்...

மாணவன்: ஏன் சார்... இட்டார் பெரியோர்... பெரியோர் உயர்திணைதானே...

குவாள். இரண்டு நாட்களுக்குத் தான் இந்த விசேஷ பரிசு. முத்தத்துக்கு முந்துங்கள்' என்று அந்த விளம்பரம் கூறியது.

எங்கள் நாட்டில் பஸ் நிலையங்களுக்கு முன் நீண்டு செல்லும் 'கிழு' வரிசைகள் இந்தப் பெட்ரோல் நிலையத்தின் முன்னும் ஏற்பட்டனவோ என்பது தெரியாது.

ஆனால் பெண்கள் பொறுமைத் தீயால் வெந்து துடித்தார்கள் என்பது மட்டும் உண்மை.

'எனது கணவர் அந்தப் பெட்ரோல் பெண்ணிடம் முத்தம் பெறுவதை நான் சகிக்க மாட்டேன்' என்று பெட்டாலிங் ஜாயா பட்டினசபைத் தலைவரின் மனைவி கூறினார்.

'இது குடும்பங்களைப் பிரிக்க ஒரு சதி' என்று ஒரு கம்பனிக் காரியத்தில் நிஜமாகவே சீரினார்.

'பெண்களின் முத்தம் இவ்வளவு மலிவாக வேண்டுமா?' என்றார் இன்னொரு ஆரணங்கு, மனமுடைந்துபோய்.

ஒரு அப்பாவிக் காதலர், 10 வெள்ளிக்கு தான் பெட்ரோல் வாங்கியபோது எவ்வாறு ஓர் அழகி ஓடி வந்து தனது கண்ணத்தில் 'பட்ட'டென்று ஒரு முத்தம் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றுள் என்று தனது காதலிக்கு வெகு வித்தனமாக உள்ளிவிட்டார்; அதேத் தனம் 'நிறுத்துங்கள் காரை' என்று சொல்லி காரை விட்டிறங்கி விடு விடுவென்று நடையைக் கட்டி விட்டார் அவர் காதலி.

கோலாலம்பூர் தமிழ்ப் பெண்மனிகள் என்ன செய்திருப்பார்கள் என்று யோசித்துப் பார்த்தேன்.

தம் தம்பிமாரையோ அன்னன்மாரையோ பிடித்து கணவ

ரின் கார் அந்த இரண்டு நாட்களும் ஒட மாட்டாதவாறு என்ஜினுக்கு ஏதாவது சதிவேலை செய்திருப்பார்கள் என்று தோன்றியது!

கண்டித் தொகுதி

கண்டி எம். பி.யும் தேசிய அரசு அமைச்சருமான திரு. ஈ. எல். சேனநாயகா தனது எம்.பி. பதவியை இழந்துவிட்டார் அல்லவா?

இந்தக் கண்டிப் பாராளுமன்ற ஸ்தானத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு 'விசேஷம்' உண்டு.

நாட்டின் வேறு எந்த ஸ்தானத்தையும் விட கண்டி ஸ்தானத்தின் மூலம் எம். பி.யாக வந்தவர்களே மிக அதிகமாக தேர்தல் ஆட்சேப மனுக்கள் மூலம் பதவி இழந்திருக்கிறார்கள், என்பதுதான் அந்த விசேஷம்!

1947ல் யு. என். பி.யின் திரு. ஜோர்ஜ் ஈ. டி. சில்வா எம். பி. ஆனார். அவர் மரணமாக இடைத் தேர்தல் நடந்தது. 1948ல் அந்த இடைத் தேர்தலில் திரு. ரி. பி. இலங்கரத்னு சுயேச்சை எம். பி.யாக வந்தார். தேர்தல் ஆட்சேபமனு ஒன்று வந்து திரு. இலங்கரத்னு பதவி இழந்தார். அவரது மனைவி திருமதி தாமர குமாரி இலங்கரத்னு 1949ல் சுயேச்சை எம்.பி.யாக வெற்றி பெற்றார்.

1952ம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலில் திரு. ஈ. எல். சேனநாயகா யு. என். பி. அபேட்சகராக வெற்றி பெற்றார். தேர்தல் ஆட்சேப மனு தொடரப்பட்டு அவர் பதவி இழந்தார். 1954ல்

யு. என். பி.யின் திரு. பிரேட் டி. சில்வா எம். பி.யானார்.

1956ல் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் திரு. பியசேந தென்னக்கள் சுதந்திரக் கட்சி சார்பில் எ. பி. ஆனார். 1960 மார்ச்சில் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் யு.என். பி.யின் திரு. ஈ. எல். சேனநாயகா மீண்டும் எம். பி. ஆகினார். பின்னர் 1960 ஜூலையிலும் 1965 மார்ச்சிலும் 1970 மேயிலும் நடந்த பொதுத் தேர்தல் கல்விலும் திரு. ஈ. எல். சேனநாயகாவே தொடர்ந்து வெற்றிக்கூடினார். பின்பு இம்மாதம் முதலாந் திகுதி தேர்தல் ஆட்சேப மனுக்கு ஒன்றில் அவர் பதவி இழந்துள்ளார்.

கண்டியில் போட்டி யிட இனிமேல் எல்லோரும் பயப்படுவார்கள் போலத் தெரிகிறது!

Mrs. டா: டார்விங்

Mr. டா: யேஸ் டார்விங்

Mr. டா: ஏரோப்பிளேஸேக் கடத்துருங்களாம்!

Mr. டா: யேஸ் டார்விங்...ஆவ் பிக்கோஸ் ஒவ் ராவணை..... அவர்தான் கள்ளக் கடத்தலைத் தொடக்கிவைத்தவர். மிஸ்ஸிஸ் ரா ம ஜெ அவர் தானே முதல் களவா கடத்தியவர்.

Mrs: வட். எ பிற்றி!

தி. செல்வராசா, மகாத்மா வீதி, நெல்லியடி, கரவெட்டி.

கே: மகுடியாரே அலைகடல் ஆழத்தை அறிந்த மனித னல் அன்பின் ஆழத்தை ஏன் அறிய முடியவில்லை?

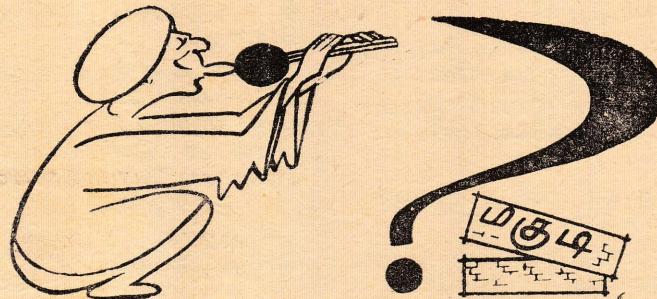
ப: அன்பு தெய்வீகமா ன து அதற்கு அளவுகோல் ஏது.

ஃ

அப்துல் காதா, பி. பி. குளம், வவுனியா.

கே: விலை மாதருக்கும், மயா னத்து மலர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

ப: மயானத்து மலர்களால் மனிதன் கெடுவதில்லையே.

இ. சோம-குதாசன், சஞ்சிதித் தெரு, இடைக்காடு, அச்சவேவி.

கே: ஆங்கில வெறி பிடித்த வர்கள் ஏன் தமிழ்மொழிக்காகப் போராடுகிறார்கள்?

ப: அது ரேடியோக் கேட்பது, முத்திரை சேகரிப்பது போன்ற நேரப் போக்குத் தம்பி.

பரிசுக் கேள்வி

ர. எஸ். எம். அப்துல் காதர்,
நானுட்டான்.

கே: இன்று அநேகமானவர் இதய நோயால் இறக்கிறார்களே, காரணமென்ன.

ப: இதயத்தைப் பாவிப்பதில்லை. இதயத்திற்கு அப்பியாச மில்லாதபடியால் பழுதுப்பட்டு இறக்கிறார்கள்.

பி. எஸ். பிள்ளை, எம். பி. சி. எஸ். நானுட்டான்.

கே: பொறுத்தார் அரசாள் வார் என்பது முதுமொழியல் வலவா? இதை இக்காலத்தில் கடைப்பிடித்தால்...

ப: அம்முதுமொழி முதுகெலும் பில்லா மொழி. உரிமைகள் குறையாடப்படும்.

ஃ

ந. பலானி, 12/1, ஈச்ச மோட்டை, யாழ்ப்பாணம்.

கே: எல்லா மக்களும் ஒரே எழுத்துக்களையே எழுதிப் படித்தாலும், எல்லோருடைய எழுத்துக்களும் ஒரே மாதிரி இல்லையே ஏன்?

சிரித்தும், அழுதும் கொள்கின்றது ஏனோ?

ப: மனி தப் பிறவியை நினைத்து சிரிக்கிறது ... மனிதப் பிறவிகளை நினைத்து அழுகிறது.

ஃ

பொன்னையா வங்நதா, துன்னைல் தெற்கு, கரவெட்டி.

கே: நுனி நாக்கில் தேனும் அடி நாக்கில் நஞ்சம் வைத்து கதைப்பவர்களைப் பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

ப: வோட்டுக் கேட்டு உம்மை வாட்டுபவர்.

ஃ

ஆ. செங்கை வேந் தன், 24/1, கிழுஞ் பஜார், யாழ்ப்பாணம்.

கே: மனிதனைக் காலம் முழு தும் வாழவைப்பது கடவுளர் அல்லது பணமா?

ப: சங்கக்கடை.

ஃ

கே.கே.என். கே., நீர்கொழும்பு.

கே: உமக்கு சோதிடத்தில் நம்பிக்கையுண்டா?

ப: என்னுடைய மூலாயில் எனக்கு நம்பிக்கையுண்டு...

ஃ

பி. பாஸ்கான், 19, சென். ஜோன்ஸ் வீதி, கொழும்பு-11.

கே: அன்றைய அரிச்சந்திர னுக்கும் இன்றைய அரசியல் வாதிக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன?

ப: அரிச்சந்திரன் சத்தியம் தவறுதவன்...அரசியல் வாதிகள் தவறுமல் சத்தியம் தவறுபவர்கள்.

ஃ

ஹூஸ்ஸனியா - மெளஜீட், நில் ரேட், தர்காரவுன்.

கே: உடையின் அழுக்கை சோப்பினால் போக்கலாம். உள்ளத்தின் அழுக்கை எதனால் போக்கலாம்?

ப: பகுத்தறிவு சோப் போட்டு உள்ளத்தை சுத்தி செய்யவேண்டும்.

ஃ

க. சீவரத்தினம், தர்மோதரம் வீதி, சாவகச்சேரி.

கே: சினிமாக் கொட்டகை களில் மூட்டைப் பூச்சிகளுக்கு

இரத்ததானம் செய்யும் சினிமா ரசிகர்களைப் பற்றி தங்கள் கருத்து என்ன?

ப: ரச ஞானிகள்... முட்டை வாழ்க் ... தியேட்டர் முதலாளி வாழ்க!

ஃ

பொ. பத்மநாதன், பிரதான வீதி, நெடுங்கேணி.

கே: சிங்கள அரசியல் வாதிக் கும் தமிழ் அரசியல் வாதிக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன?

ப: சிங்கள அரசியல்வாதிகள் பொருளா தாரத் திற் காகப் போராடுகிறார்கள்... தமிழ் அரசியல் வாதிகள் சலுகைகளுக்காகப் போராடுகிறார்கள்.

ஃ

எம். அன்னலக்ஷ்மி, ஈச்ச மோட்டை, யாழ்ப்பாணம்.

கே: நல்லது எது? கெட்டது எது?

ப: பத்தியம் நல்லது. ஏகாதி பத்தியம் கெட்டது.

ஃ

கு. சிவபாலன், பிறவுன் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

கே: தமிழ் பேரறிஞர்கள் என்ன செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள்.

ப: குறினைக் கிளரிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

ஃ

கெல்வி சிறீவாணி, கோகுலம், கர வெட்டி.

தூரமான தகதகனுக்கு
சுவையான நாவலிகளுக்கு
கருத்து செரிந்த கலைஞர்களுக்கு
கல்கி பழுங்கிளி

கே: சுயநலம் என்பது என்ன?

ப: காக்கா பிடிப்பதும் சீடுபுப் பிடிப்பதும்.

ஃ

ஏ. எஸ். எம். ஜாபீர், கல்முனை.

கே: சிறந்த கலைஞர் யார்?

ப: கலைஞர் போல் நடிப்ப வன்.

ஃ

அ. தமிழ்ச் செல்வன், திருகோணமலை.

கே: எமது தமிழ்ப் பெண்களைப்பற்றி தங்கள் அபிப்பிராயம் யாதோ?

ப: பட்டதாரியாகம், பட்டுதாரியாகவும் இருக்க விரும்புவர்.

ஃ

எம். கரோஜாதேவி, மெயின்வீதி, மட்டக்களப்பு.

கே: நீர் சோஷலிசுத்தை ஆதரிக்கிறோ மகுடியாரே?

ப: எனக்கு இதயம் இருப்ப தால் அதை ஆதரிக்கிறேன்.

ஃ

அப்துல் காதர், நல்லீமா இல்லம், நானுட்டான்.

கே: மனிதனின் குண இயல்புகளை இயம்பும் மகுடியாரே?

ப: ஒற்றுமையாக வாழ மாட்டான் மற்ற சீவன்களையும் ஒற்றுமையாக வாழ விடமாட்டான். கோழிகளை சண்டைபோட விட்டு விட்டு பார்த்து இரசிப்பதை நாகாணவில்லையா?

க. அமல்ராஜ், நெடுந்தீவு.

கே: கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

ப: கடவுள் மனி ஒசையை விருப்புகிறார். மனிதன் “மனி” ஒசையை விரும்புகிறான்.

ஃ

செ. வினாயகமுரத்து, அங்கரைப் பற்று.

கே: எமது மக்களின் சமய பக்தியைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்.

ப: புரட்டாதிச் சனியன் ருகாகமாதிய சனிபகவானுக்கு அன்னமிட்டுத்தான் அன்னம் உட்கொள்வார்கள். மற்ற நாட்களில் காகத்தைக் கண்டால் ஆ, ஒன்று கல்லால் எறிவார்கள்.

ஃ

தி. கருணாகரன், கண்டி ரேட், பேராதனை.

கே: அன்று சாவித்திரி சத்தியவானின் உயிரை இயமனிடமிருந்து மீட்டாள். இன்றைய பெண்கள் இயமனிடம் கணவனுக்காகப் போராடுவார்களா?

ப: சத்தியவான் போல் வாழ்ந்தால் சத்தியமாகப் போராடுவார்கள்.

ஃ

க. அரியரட்னம், பெரியசடை, மன்னார்.

கே: மகுடி அண்ண நீயும் நானும் ஒன்று சேர்ந்து தமிழ்ப் படம் தயாரிப்போமா?

மாத ஜோதிடம்

—தமிழ் மாத சஞ்சிகை—

ஜோதிடரின் உதவியின்றியே

ஜோதிடம் பார்க்க சிறந்த மாத இதழ்.

த. தம்பித்துரை அன் சன்ஸ்,
யாழ்ப்பாணம்.

கொழும்பு.
போன்: 82878

ப. தமிழ்க் கலைஞர்கள் ஒன்று
சேர மாட்டார்களே தம்பி.

ஃ

ரெ. க. கதிரேசன், கிங்ஸ் ஸ்றீற்,
பதுளை.

கே: ஒப்பாரி என்பது என்ன?

ப: ஒருவர் இறந்த பின் ஒ
வென்று 'பாரி'போல் நடித்து
பாடும் பா.

ஃ

அ. கங்காதரன், வெள்ளவத்தை.

கே: ஆண்டவன் ஆலயத்தில்
தூங்குகிறாரா?

ப: மனிதன் காரியாலயத்தில்
தூங்கினால் ஆண்டவன் ஆலயத்
தில் தூங்கினால் என்ன தம்பி.

ஃ

வெ. கார்த்திகேச, மேற்கு கர
வெட்டி.

கே: எம்மவர் ஏன் 'பெட்டி
சம்' எழுதுகிறார்கள்.

ப: தாக்கல் இலக்கியம்
இலகு...ஆக்க இலக்கியம் கடிது.
ஃ

மணிவண்ணன், கடக்கரை வீதி,
நீர்கொழும்பு.

கே: உமக்கும் எனக்கும்
என்ன வித்தியாசம்?

ப: ஒன்றுமில்லை. இருவரும்
நியாயமான தமிழ் உபயோக உரி
மையுள்ளவர்கள்.

ஃ

த. குமார், மஸ்கேலியா.

கே: மகுடியாரே, இன்றைய
தமிழ்த் தாய்மார்களுக்கு நீர்
கூறும் புத்திமதி யாது?

ப: கூந்தல் வளர்ப்பு அக்
கறையை அகற்றி பிள்ளை வளர்ப்ப
பில் அக்கறை செலுத்தவேண்டும்.

ஃ

பி. இராமநாதன், பண்ணை வீதி.

கே: தியாகராசா பாகவதர்
பாட்டைப் பற்றி உமது கருத்து?

ப: உனைக் கண்டு மயங்காத
பேர்களுண்டோ. தேவா உனைக்
கண்டு மயங்காத பேர் க
ளுண்டோ என்று பாடினார்.
இன்று ஜியோ பேரை கூக்கேதே.

ஃ

மு. கணபதிப்பிள்ளை, கல்வியங்
காடு.

கே: இன்றைய தமிழர்களின்
இலட்சியமென்ன?

மகுடி,

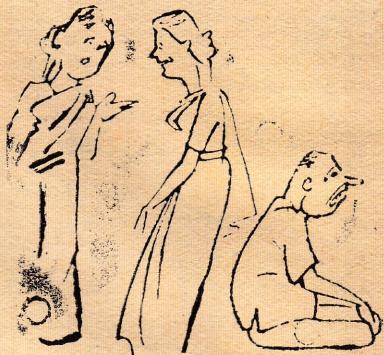
மே/பா. "சிரித்திரன்"
101/4, சென். பெண்டிக்ஸ்டீ
கொட்டாஞ்சேனை.

ப: மொழி மீண்டும் தாலும்
விழியிழந்தாலும் கைநிறையப்
பணம் வந்தாலே போதும் என்
பதுதான்.

ஓவியரின் சாமர்த்தியம் —சிவம்—

ஓவியனாலே ஒரு விநாயகர் படம் வரைந்து கொண்டிருந்தான். மற்று காரணமாக அவன் படத்தில் விநாயகரின் இரு தந்தங்களையும் வரைந்துவிட்டான். அதைப்பார்த்த அவனது நண்பன் 'விநாயகருக்கு ஒரு தந்தம் மாத்திரம் உண்டு என்பதை மறந்து விட்டாயா?' என ஏன் என்மாக கேட்டான். உடனே புத்திசாலியான அந்த ஓவியன் சடாரென 'அது சரி, ஆனால் அவர் கயமுகாசரனைக் கொல்லும் போதல்லவா தன் தந்தத்தை முறித்தார். இது கயமுகாசரன் காலத்திற்கு முற்பட்ட விநாயகரின் படம்' என்றான். நண்பன் வாய்டைத்து நின்றான்.

'வேரெரு சமயம் அவன் பிள்ளையார் படம் வரைந்த போது, இரு தந்தங்களையுமே வரைய மறந்து விட்டான். தந்தமொன்று மில்லாத அந்த விநாயகர் படத்தைப் பார்த்த அவனது நண்பன் 'எங்கே விநாயகரின் தந்தங்களைக் காணவில்லையே?' என கேட்டான். உடனே அந்த ஓவியன் சட்டென்று 'நண்பா! விநாயகர் கயமுகாசரனைக் கொன்ற போது தனது ஒரு தந்தத்தை முறித்தார என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர். ஆகவே, மகாபாரதம் எழுத ஒரு தந்தத்தையும், கயமுகாசரனைக்கொல்ல ஒரு தந்தத்தையும் முறித்தார். எனவே அவருக்குத் தந்தம் இல்லையல்லவா? என்றால் நண்பன் என்ன பதில் கூறுவது?

ஏன் உன் கணவர் கோபித்
துக்கொண்டு உட்கார்ந்தி ருக்கி
ரூர்?

'ஜெகஜோதி' பற்பொடி
வேணுமாம். கடைக்குப் போய்
அதை வாங்கி வந்து பல்
தேய்த்த பிறகுதான் காப்பியே
சாப்பிடுவாராம்.

பிறவுண்சன்

பிஷ்மக்ஸ்

இப்பொழுது உங்கள்
வளர்ப்பு மீன்களுக்கு
அதிக மகிழ்ச்சியை
அளிக்கிறது.

பிறவுண்சனின் 'பிஷ்மக்ஸ்'

மீன்களின் இயற்கை
உணவாகிய 'பிளாங்ரன்'
சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீ மாக்தலைக் குழந்தை

நிறைவு

சீமாட்டி ஒருத் தியின் கழுத்து மாலையில் ஒளி வீசிப் பிரகாசித்தபடி தொங்கிய விலையுயர்ந்த முத்து மணியொன் றைப் பார்த்து, தெரு விலே கிடந்த கூழாங்கல்லானது, 'முத்தே! முத்தே! இவ்வளவு மதிப்புவாய்ந்த இடத்தை நீ எப்படிப் பெற்றுய்' என்று கேட்டது.

முத்துமணி ஒரு பொழுது அமைதியாக இருந்தது. பின்பு

அது கல்லைப் பார்த்து, "நண்பா கடவின் ஆழத்தில் - உலகத்தின் கண்படாத தூரத்தில் - நான் உருவாகு மட்டும் மிக மறைவாக இருந்தேன்.....இதுதான் அந்த மதிப்பின் ரகசியம் என்று சொன்னது. திரும்பவும், கல்லுக்குப் புத்தி சொல்வது போல அது கூறியது:- "நிறைவாகு மட்டும் மறைவாக இரு."

—காசி ஆனந்தன்.

மகேந்திர மீசை

உலகில் சில மனிதர்கள் புரிந்த சாதனைகளால் அவர்கள் மீசைக்கும் ஒரு பெருமை ஏற்பட்டது.

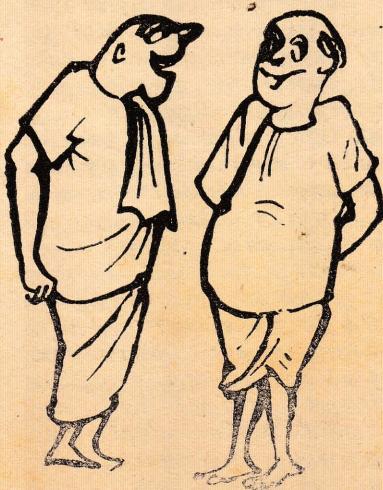
இது ஸ்டாலின் மீசை.
இது ஹோசிமின் மீசை.
இது பாரதி மீசை.
இப்படிப் பல.....

ஆழத்தின் திரைப்பட உலகில் 'குத்து விளக்கு' இயக்குநர் திரு. மகேந்திரன் அவர்கள் புரிந்து வரும் திரைத்திறனால் இவருடைய மீசைக்கும் எதிர்காலத்தில் ஒரு தனிப்புகழ் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம்.

இப்படை தோற்கில் எப்படை ஜெயிக்கும்?

புலவர்:- பழைய தமிழனிடம் வேற்படை இருந்தது வேல்களை வீசி அவன் பகையை விரட்டினான் - வேற்படை தோற்றுதே இல்லை.

வைத்தியர்:- சும்மா போங்கா னும். இந்தக் காலத்தில் இருப்பதெல்லாம் 'வேற்படை' மருந்து ஒன்றுதான் எந்தச் சரும வியாதியையும் தமிழனின் இந்த மருந்து தீர்த்து விடும். வேற்படை மருந்து தோற்றுதே இல்லை.

சிறந்த
வர்ண அச்சக
வேலைகட்கு

விஜயா இன்டஸ்ரீஸ்,
236, பழைய சோனகத் தெரு,
கொழும்பு.

‘கடன்’

—திக்கவயல் சி. தர்மகுலசிங்கம்—

(இல பிறவிகளின் எளிய செயல்களைக் காட்டுகின்ற ஒரு நிந்தனைச் சிரிப்புக் கட்டுரை இதுவாகும்.)

“கடன் பட்டார் நெஞ்சம் போல் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன்” எனச் சொன்னார் இராமச்சந்திரர் கவிராயர். அரு மையான உதாரணம். நானும் இன்று கடன் கொடுத்துக் கலங்குகின்றேன். அன்று இராவணன் கடன்பட்டார் நெஞ்சம் போலக் கலங்கினான். ‘என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே’ என்பர் சில பெரியவர்கள். நானே ‘என் பணி கடன் கொடுத்துவிட்டுக் கால் கடுக்க நடப்பதே’ என்பது போல இருக்கின்றது.

எனது நண்பன் பெயர் கமலா கரான். நண்பன் என்றால் அவனெல்லோ நண்பன். அன்று சுமார் 10 மணியிருக்கும். வேர்த்து விறுவிறுக்க ஒடிவந் தான். நண்பரே எனக்கு 50 ரூபா காச தேவையாயிருக்கின்றது. உடனே தர முடியும் என்றால் தர. வும் என மன்றுட்டமாக வேண் டிக்கொண்டான். நானும் என் னிடம் கிடந்த காசில் 50 ரூபாயை எடுத்துக் கொடுத்து விட்டேன்! ‘குளோஸ் பிரண்ட்’ அவன். காச வாங்கியதும் காக்குக் ‘குளோஸ்’ வைத்துவிட்டு எங்கோ மாயமாக மறைகின்றன போலக் கிடக்கின்றது. எனக்குக் காச மிகவும் அவசியமாக இருக்கின்றது. எனவே வாங்கிவிடுதல் வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அவன் வீடு தேடிச் செல்கின்றேன்.

சுமார் பி. ப. 6:30 மணியிருக்கும். சிந்தனைகள் அசைபோட்டுக்கொண்டே போய் கீடாண்டிருக்கின்றேன். காலில் செருப்பில்லை. நண்பன் வீட்டுக்குச் செல்லுகின்ற ஒழுங்கை வழியிலே கல்லும், மூள்ளும் நிறைந்திருக்கும். காலில் கல்லும், மூள்ளும் இடைக்கிடையே குத்திக்கொள்ளுகின்றன. என்று அம் ஆளைப் பிடித்துவிடல்வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் கால் ‘சுருதி, யைக் காட்டிக்கொண்டே நடக்கின்றேன்... நடக்கின்றேன்; நடக்கின்றேன், நன்பனி வீட்டை நோக்கி! கடன் கொடுத்த பாவி நான். நேரம் 7-00 மணியாகிவிட்டது. நண்பரின் வட்டுக்குச் சென்றுவிட்டேன். வீட்டு வாசலில் நண்பர் நிற்கின்றார். வருக, வருக என்றே வரவேற்கின்றார். வெற்றிலைப் பெட்டி வருகின்றது! சுற்றே காரசாரமாகப் போட்டுக்கொள்கின்றேன் வெற்றிலையை, நண்பரைப் பார்த்துச் சற்றுப் பரிதாபமாகவே நான் சற்றுச் சிரித்துக்கொள்கிறேன். ‘காசத் தருகிறீர்களா’ என்று கேட்டேன். நண்பர் என்னைப் பார்த்துச் சற்று இளநகை புரிந்தார். சாம்பசிவம் (எனது பெயர் சாம்பசிவம்) காக என்னிடம் இருக்கிறது. ஐம்பது அல்ல நாறு ரூபாயும் தருவதற்கு நான் தயாராக இருக்கின்றேன். ஆனால் இப்போது இருண்டுவிட்டது. வீட்டுக்கு விளக்கு வைத்

தாகிவிட்டது. எனவே மன்னிக் கவும். காலையில் தயவு செய்து வாருங்கள். உடனே தந்துவிடுகி றேன் எனச் சொல்லி அனுப்பி வைத்தார். பஸ்துக்கொதி வந்த வனுக்குத்தான் கொதி பற்றி விளங்கும். கடன் கொடுத்தவுக்குத்தான் ‘மூலக் கொதி’ தெரியும். ஒரு மாதிரியாக வந்த கோபத்தையடக்கி கீடோன் டு ‘வருகின்றேன்’ எனச் சொல்லிக் கொண்டு மீண்டும் வீட்டை நோக்கித் திரும்புகின்றேன்.

அடுத்த நாள் ஆகின் ற து. சுமார் காலை 7 மணியிருக்கும். நண்பரைப் பிடித்துவிட வேண்டும் என நினைத்துக்கொண்டு நண்பரின் வீட்டை நோக்கி ஒடோடிச் செல்லுகின்றேன். சுமார் 7-30 மணிக்கு நண்பரின் வீட்டை அடைந்தேன். அவரின் பெயரைச் சொல்லி நண்பர் கமலா கரா என்று கூப்பிட்டேன். பதில் இல்லை. மீண்டும் கமலா கரான் என்று எனது குரல் ஒலித்தது. பதில் இல்லை. ஆனால் ‘வாள், வாள்’ என்று ஒரு பறைநாய் கத்திக்கொண்டு வந்தது. கடியன் நாய் என்று கேள்விப்பட்டிருந்த மையால் ஒடோடிச் சென்று மறைகின்றேன். கடன் காரன் தொல்லை ஒரு தொல்லை. அவர் வீட்டு நாய்களால் இன்னும் தொல்லை. இரண்டு தொல்லையினையும் தாங்கிக்கொண்டு மீண்டும் வீட்டை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றேன். மாலை 5 மணியாகின்றது. மீண்டும் நண்பரின் வீட்டை நோக்கிச் செல்லுகின்றேன். ஆளையும் கண்டு கொண்டேன். எடும் காச என்றே சற்றுக் கடுகடுப்புடன் விழவுகின்றேன். ‘சாம்பசிவம் கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருங்கோ’ என்று நண்பர் சொல்லுகின்றார். ‘அவசியமான விஷயம் நான் ஒரு இடத்துக்குப் போக வேணும், கெதியில் கவனி’ இது எனது குரல். அவசியம் எண்டால் போய்

விட்டு வாருங்கோ நான் பிறகு தாறன். ஒரு சில்லறை விஷய மொண்டுக்குக் காசு தேவைப்படுகிறது. நீங்கள் போயவிட்டு வர முன்னம் நான் 'ஹேல்' பண்ணித் தந்து விடுகிறேன் என்று நன்பர் பரிதாபமாக ஒரு போடு போடு கின்றூர். எனக்கு ஆதி ரம் பொத்துக்கொண்டு வந்தது. என்றாலும் அதை அடக்கி கொண்டே இருக்கின்றேன். நண்பர் சக்கரவர்த்தியின் முன்னால் கம்பர் நின்றதுபோல் நிற்கின்றூர். எனக்கும் ஓரளவு மனம் இளகுகின்றது. சரி பொறுத்த நான் இன்னும் ஒரு நாள் பொறுக்கக் கூடாதோ என்ற ஒரு எண்ணம் மனத்தினில் எழுகின்றது. சரி நாளை மறந்துவிடவேண்டாம் எனச் சொல்லியபடியே நான் எழுந்து நடக்கின்றேன்.

மறுநாள் ஆரம்பமா கிணறது. சரியாக மணி பண்ணிரண்டு. நடு மத்தியான வெயில் காய்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. காலி ஸ் செருப்பு இல்லை. நண்பர் வீட்டே சென்று கொண்டிருக்கின்றேன். வீட்டை அடைந்துமிட்டேன். கமலாகரன் என்று குரல் கொடுக்கின்றேன். கமலாகாளைக் காணவில்லை. ஆனாலும் கமலாகரனின்மனைவி மாத்திரம் வருகின்றார். ஆத்திரம் கொப்பளிக்கக் கமலா கரன் எங்கே போய்விட்டார் என வினாவுகின்றேன். 'உங்களைத் தேடி

உங்கள் வீட்டுக்குத்தான் போயிருக்கிறார்' எனப் பதில் வந்தது. ஒம், ஒம் சம்மா சொல்லப் படாது ஆள் கரக்ட் ஆன ஆள்தான் என எண்ணிக்கொண்டு ஆவேசத்துடன் வீட்டுக்கு ஒடுகின்றேன். மரநாயும்வர, உறியும் அறுந்து விழுந்ததுபோல, நீண்டகாலமாகக் காணுத ஒரு நண்பர் இடைவெளியில் சந்திக்கின்றூர். இருவரும் பரஸ்பரம் அளவளாவிய பின்பு நண்பரின் மடியிலிருந்து சிகரட்டும் தீப்பெட்டியும் வருகின்றது. அதையும் வாங்கிப் புகையை இழுத்து விட்டபின்பு விடை பெற்றுக்கொண்டு செல்கின்றேன். வீடு அடைந்த பின்புதான் கமலாகரன் வீட்டில் வந்து விசாரித்த பின்பு போய்விட்டதாகத் தெரிந்தது. உண்மையில் கமலாகரன் காசு தரும் நோக்கமாக வரவில்லை. என்னை ஏமாற்றத்தான் என ஊகித்துக்கொண்டேன். எண்டாலும் நண்பன் பொய் சொன்னாலும் பொருந்த வைக்கக் கூடியதாக நடக்கின்றன என நினைத்தபோது, 'கண்ணுக்கு நெருப்புக்காய்ச்சல் பிடித்தது.' மீண்டும் ஆவேசத்துடன் கமலாகரன் வீட்டிற்குச் செல்கின்றேன். மனைவில்லை. நாய் மட்டும் வரவேற்றது. மீண்டும் நெஞ்சம் கருவிக்கொண்டே வீடு வருகின்றேன்.

அடுத்தநாள் ஆராம் மாதியது. கோபமும் சிரிப்பும் மாறி,

மாறி என் உள்ளத்தாளில் எழும் பிக்கொண்டேயிருந்தது. இன்று எப்படியாவது ஆளைப் பிடித்துக்காச வாங்கவேண்டும். இல்லாவிடில் காதைப் பொத்தி இரண்டடி...அம்மா...செத்தான்...

நடக்கின்றேன்...இரண்டு அடி முன்னேக்கி எடுத்துவைக்க மழை பெய்யத் தொடங்குகின்றது. எனவே மீண்டும் போக முடியாதபடி சந்தர்ப்பம் தடுத்து விடுகின்றது. அடை மழை பிடித்துவிட்டது. ஒரு மாதிரியாக பின்னேரம் 5 மணிக்கு மீண்டும் நண்பரைச் சந்திக்கச் செல்லுகின்றேன். வீட்டில் நண்பர் இருக்கின்றூர். எடு காசு என்றேன் கோபத்துடன்! நண்பர் பேசாமல் இருந்தார். ஒரு பெங்சிலை எடுத்து ஒற்றையில் பின்வருவாறு எழுதித் தந்தார்.

'இன்று வெள்ளிக்கிழமை. ஆகவே பணம் தர மிடியாது. மேலும் இன்று நான் மௌன விரதம். எனவே அதிகம் கதைக்க முடியாது.'

—————கமலாகரன்.

போடா! போடா பொறுக்கிப் பயலே! உன்றை மௌனம் கலைவதற்கு சரியான வேலை செய்யிறன். 10 சதத்து முத்திரை பொட்டிக் கிராமக் கோட்டிலை நிப்பாட்டாவிட்டால் நான் சிதம்பரியின்றை மேனில்லை.

அண்ணு கோபி
காந்தா ஜெர்சி

Prepared by: Anna Industry, Nuvil.

CHANAM

பண்பு

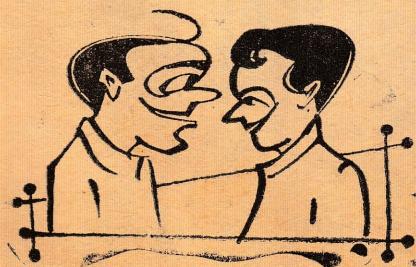
—திக்கவயல் தர்மகுலசிங்கம்.

உத்தரதேவி கொழும்பி விருந்து வந்துகொண்டிருந்தது. வவுனியாவை உத்தரதேவி அடைந்தது. வீரத் தமிழர் யாவரும் உசாராயிருந்தனர். சீற்றில் இருந்தவர்கள் தமது அறிவுத் திறமையையும் பண்புத் திறமையையும் எடுத்து விளங்கப்படுத் திக்கொண்டிருந்தார்கள்.

‘என்ன இருந்தாலும் பாருங்கோ எம். ஸி. சுப்பிரமணியம் கொண்டுவந்த தனி இனப்பிரச்சினை’ கூடாத ஒன்று. தமிழருக்கை தமிழர் பிரிவினையை வளக்கிறதிலே என்ன பிரயோசனம் இருக்கு? பக்கத்தில் இருந்த வர் ‘ஆமா’ எனச் சொல்லுமாப் போலத் தலையினை ஆட்டினர். ரெயில் வண்டி மாங்களுத்தையடைந்தது. பேச்சுத் தொடர்ந்தது.

‘எங்கடை ஆக்கள் பாங்குங்கோ பெம்பிளையள் நின்டாலும் எழும்பி இடங்குடாயினம். இப்படிப்பட்ட சமுதாயம் எங்கடை.’

‘ஆமா’ தலையினை ஆட்டினர் கேட்டவர்.

ரெயில் பளையை வந்தடைந்தது.

தமிழன் இனிப் போராட்டம் நாத்தாமல் வாழ இயலாது. இந்த இஞ்சினியர் படிப்பிலே தமிழனை என்ன செய்தாங்கள் தெரிய தெல்லே.’

‘ஓம்! ஓம்! கட்டாயம்...’

ரயில் கொடிகாமத்தில் வந்து நின்றது. போராட்ட வீரர்கள் குதித்தனர். முண்டியடித் துக்க கொண்டு யாழ்தேவி பஸ்சைப் பிடிக்க ஒடினர். ஒடின வேகத் தில் கேற்றிலுள்ள ‘டிக்கற் கொலக்டர்’ கிழே சாய்கின்றார். அப்பட் பண்புள்ளவர் அதைக்கவனியாது 761 இலக்கம் கொண்ட அச்சவேலி பஸ்சில் ஏறிவிட்டார். அது மாத்திரமல்ல மேலதிகமாக ஒரு சீற் பிடிப்ப தற்கு தனது சூட்கேசையும் பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டார்.

‘பண்பு அவரைப் பார்த்து சிரித்தது.

பக்கத்தில் இருந்த தமிழர்கள் சிலர் (கம்பியில் தொங்குபவர்கள்) அவர் வீரத்தை வியந்தனர்.

சந்திரன்: எங்குக்கு அடிபோடு கிற சின்னையா மாஷ்சரின் பிரியாவிடைச் செலவிற்கு 5 ரூபா கொடு.

குமார்: 5 ரூபா என்ன 50 ரூபா தருகிறேன்... அடிபோடுகிற மாஷ்சரின் பிரியாவி டையை விமரிசையாக கொண்டாட வேணும்.

இருவர்: கூட்டம் முடிவதற்கு இடையில் காரியதரிசி ஏன் நன்றியரை சொல்கின்றார்?

மற்றவர்: கூட்டம் முடிந்தபின்பு நன்றியரையைக் கேட்க நன்றியுள்ள மனிதர்கள் இல்லாமல் இருப்பதால்.

எழுத்தாளன்: சார்! நான் ஒரு சிறுக்கைக்கான கரு வைத் திருக்கின்றேன். சொல்லவா?

இதழ் ஆசிரியர்: உஸ்...சத்தம் போடாமல் கிட்ட வந்து சொல்லு! யாராவது கேட்டு விட்டால் பெரும் ஆபத்தாக முடியும்.

அவரேதான் இவரே.

சமீபத் தில் லண்டன் செயின்ட் ஜேமஸ் பூந்தோட்டத் தில் ‘பஸந்த் அப்னு அபனி’ ஹிந்திப் படப்பிடிப்பு நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அப் போது அங்கு சாவாதானமாக உலாவிக் கொண்டும், படப்பிடிப்பை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஒருவரை பார்த்து, படத் தின் டைரக்டர், ‘இவரைப் பார்த்தால் எட்வட்ட ஹித் மாதி ரியாக இல்லை’ என்று கேட்டார். வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தவரோ...ஆம் நான் தான் எட்வர்ட் ஹித் என்றவாறேநடந் தாராம் பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி.

இன்றைய தமிழ் சஞ்சிகைகளையோ அன்றி பத்திரிகைகளையோ எடுத்துக்கொண்டால் அவற்றில் “மகளிர் பகுதி” என்னிடு பகுதி பெண்களுக்காக வெளிவருகின்றது. இந்த மகளிர் பகுதியில் வெளியிடப்படும் விடயங்கள் மலையகப் பெண்களுக்கு எந்த விதத்தில் பயன் அளிக்கிறது என்பதை நமது கங்காணியார் விளக்குகிறார்.

—ஆசிரியர்—

ஓய்யப்பங்கங்காணியார்

(மகளிர் பகுதி)

—குறிஞ்சிதாசன்

‘புதிங்’ செய்யும் விதம்:—

ரொட்டி சுடுறதுக்கு தேங்கா திருவ நேரமில்லாமே தேங்காவ அப்புடியே துண்டு துண்டா வெட்டி போட்டுட்டு தண்ணிய ஊத்தி பெண்ணாசி தட்டு ல போட்டு கருக்கி எடுத்து துண்ணு பட்டு பெரட்டுக்கு அவசரமா ஒடுர நம்ப பொம்மனுட்டிங்க ஞுக்கு ‘புதிங்’ செய்ய எங்கையா நேரமிருக்கு! அப்புடியே நேரங் கெட்ச்சாலும் சரி ஒரு கோப்ப ‘புதிங்’ செய்யுற செலவுல பொல சிக்கா வாங்கி பருப்பு போட்டு வச்சாத்தான் பத்து பேரு வயிறு பொடக்க சாப்புட்டு ரெண்டு ஏக் கர கொந்தராப்பு வேலை செஞ்சி முடிப்பாகனே. அதவுட்டுபுட்டு ‘புதிங்’ என்ட வாயில் நல்ல வார்த்தத்தான் வருது. ‘புதிங்’!

புரியாணி செய்யும் விதம்:—

நம்ம தோட்டத்துல நேரா நேரத்துக்கு அரவயிறு நேரப்புர துக்கே கஞ்சிக்கு ‘ததிகினத் தோம்’ போட்டுகினு இருக்கக் கொல புரியாணி! யேய்யா என்ட வாய கெலர்ரிங்க? கெழுமைக்கு மூனுநாளு வேல மீதி நாளு ஸ்டைக்கு’ இப்புடியே போயி மாசக் கட்சில வாங்குற சம்பளம் கோவணத் துணிகட் வாங்க போதாமே இருக்கக்கொல புரியாணி! யேய்யா, இந்த பொய்த் தகம் எழுதுறவுக இதெல்லா எழுதி தோட்டக்காட்டு மனு

ஷர்ட வயித்தெரிச்சல கொட்டிக் கிறுக! புரியாணி பத்தி எழுதுரா களாம் புரியாணி! இதெல்லா செஞ்சி திங்க வழியில்லாமே பசி யோடியும், பட்டினியோட யு ம் போராடிக்கினு இருக்குற மனு ஷர்கிட்ட யேய்யா இப்புடியெல் லாம் ஒரு தனி இருக்குது துண்ணு சொல்லி குடுக்கணும்? பேசாம் வட்டுட்டா அவக திங்கிற பொல சிக்கா கறியோடியும், ரொட்டி து ண டோட யு ந்தான் அவக திருப்தி ஆகிடுவாகனே, செய்ய வழியிருக்கனும் சொல்லி குடுக்க ணும். அதவுட்டுபுட்டு கஞ்சிக்கே டிங்கி அடிச்சிகினு இருக்கவுக கிட்ட போயி புரியாணி! போய் யா...போய்யா?

வட்டலய்பம் செய்வது எப்படி?

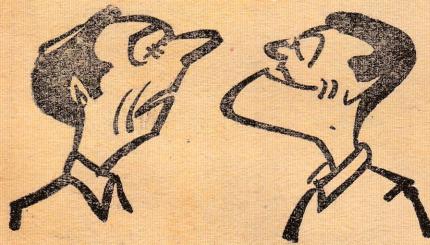
அடுப்பு பத்தவக்க காஞ்ச வெரகுகெடக்காம ஸர வெர கோட கெடந்து மாராடி ச் சி பொகையில கெடந்து கண்ணீர் சிந்தி முக்க தொடக்சி, தொட ச்சி எழுவ கொண்டாடிக் கிட்டு எப்படா இந்த ஒலகத்த வட்டு செத்து தெலைறது துண்ணு வெச னப்பட்டுகினு நம்ப தோட்டத்து சனங்க இருக்கக்கொல பேப்பர்ல சொல்லிக் குடுக்குறுங்க எப்புடி வட்லாப்பம் செய்றது துண்ணு. இந்த உலகத்துலயே இந்த கேளுவிதான் மிச்சம் அவசிய மான கேளுவியா போயிருச்சி. எப்புடி வட்டுலாப்பம் செய்றது?

போயில வாங்கி மெல்ல காசில் லாமே தோட்டத்துல நாங்க தடு மாறிக்கினு இருக்கக்கொல பேப் பருக்கு எழுதுற புண்ணியவாங்க சொல்லிக்குடுக்குறுங்க எப்புடி வட்லாப்பம் செய்றது?’ அவ னுகலுட்டு தலையில நெருப்ப கொட்ட வட்டுலாப்பம் செய்ய சொல்லி குடுக்குறுகளாம் வட்டு லாப்பம்! இது தானே இப்ப ஜக்கிய நாட்டு சபையில கூட கேக் கப்புற கேளுவி. எப்புடி வட்டு லாப்பம் செய்றது? கடவுளே! கந்தநாதா! களிய பெருமாளே! வட்டுலாப்பம்!

கூடைக்கொண்ட போடும் விதம்:

இது தாய்யா இப்ப கொரச் சல்! தல சிவ நேரமில்லாம் அப் பிடியே தலமயிர தூக்கி சொருகி கிட்டு ராத்திரி பகலா போராடிக் கினு, தலமயி ரெ ஸ் லா ம் தூ சி படிஞ்சி, சிக்கு புடிச்சி, பேனும் ஈரும் கடிச்சி தொலைக் க அத கூடபாக்க நேரமில்லாமே, வெய்யில் வழும், மழையில்லழும் நின்னு கொழுந்து சிச்சி, சிச்சி ஒடா தேஞ்சிகினு இருக்குற நம்ம தோட்டத்து பொம்பளகங்கு ‘கூடைக் கொண்ட போடும் விதம்’ பத்தி சொல்லிக்குடுக்குரு களாம் இந்த பத்திரிக காரவுக. இது எப்புடி ஜயா அவுக்குங்கு ஒதவும்? தேயில கூடய தலையில மாட்டி தலமயில் முன்னுக்குள் மயிரெல்லாம் கொட்டிப்போன நம்ம பொம்பலகங்கு கூடைக் கொண்ட போடுற விதம் பத்தி சொல்லிக் குடுக்குருங் களா ம். இதெல்லாம் இந்த பத்திரிககாரவுக செய்றது நம்ம தோட்டத்து பொம்மாட்டிகள் கேளி செய்ற துக்கா, இல்ல அவுகட வ யி து தெரிக்கல கொட்டிக்கிறதுக்கா?

ஓருவர்: தியேட்டர் பல்கனியை வாடகைக்கு எடுத்து குடியிருந்தால் நல்லது போல இருக்கு.

மற்றவர்: உனக்கென்ன பயித்தி யமா?

ஓருவர்: எனது மனைவிக்குப்பயித்தியம்...படப் பைத்தியம்.
—ஜோக்ரஸ்.

அபூர்வ சகோதரர்கள்

—வெய்யோன்.

விடுதி வசதி கொண்ட ஒரு கல்லூரியில் நான் படித்துக் கொண்டிருக்கையில் நடந்த சம் பவம் இது. நான் விடுதியிலேயே தங்கியிருந்தேன். அவ்விடுதிக்குப் பொறுப்பாக ஒரு வார்டன் இருந்தாலும் அவருக்குத் து ணை யா க அவ்விடுதியில் வசிக்கும் மாணவர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருப்பார். வார்டன் இல்லாவிட்டால் அவர் தான் மேற்பார்வை செய்வார். இந்த விடுதியில் தங்கிப் பயிலும் மாணவர்களில் சிவம் என்பவ னும் ஒருவன் வயதிற்கு மீறிய வளர்ச்சியும், துடியாட்ட மும் கொண்டவன்.

அவன் ஒருநாள் வார்டன் இல்லாத சமயம் பார்த்து யாருக்கும் தெரியாமல் இரவு முதற் காட்சி படம் பார்ப்பதற்கு மூன்று மைல்களுக்கப்பாலு ஸ் ள தியேட்டர் ஒன்றிற்கு பஸ்ஸில் சென்றிருந்தான். அவன் தியேட்டருக்குள் செல்கையில் படம் தொடங்கி எழுத்துக்கள் காட்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தன. ஒரே இருட்டு. தட்டுத்தடுமாறி ஒரு ஆசனத்தில் அமர்ந்தான். அமர்ந்தவன் தன் சேட் பாக்கட்டில் கைவிட்டு சிகரட்டப்பக்கட்டை எடுத்து அதிலிருந்து ஒரு சிகரட்டை எடுத்தான். பற்றவைக்க நெருப்பில்லை. அருகே நோக்கி னன். தனக்கருகே இருந்தவர் புகைத்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு அவரிடமே வேண்டி தனது சிகரட்டைப் பற்றவைத்து ஆனந்தமாகப் புகைவிட்டவாறு திரையில் நாட்டம் செலுத்தி னன். படத்தில் ஒரு அருமையான கட்டடம். சிவாஜி கணேசன் தமது அற்புத்த திறமையெல்லாம் கொட்டி நடிக்கும் காட்சி அது. சிவம் தன்னையும் மீறி

‘ஆரா! அருமை!’ என்று துள்ளி அருகிலிருந்தவரின் கையில் பல மாகத் தட்டினான். அவர் அவனை ஒரு மாதிரி நோக்கினார். சிவம் அப்பொழுதுதான் தன் தவறை உணர்ந்து ‘சொறி’ என்று கூறி அவரைப் பார்த்தான். மங்கிய ஒளியில் அவர் முகம் தெரிந்தது. உடனே ஆயிரம் தேள் ஒன்று சேர்ந்து கொட்டியதுபோலா கியது அவனுக்கு. அருகே அமர்ந்திருப்பவர்—

சாட்சாத் அவனது கல்லூரி அதிபர்! எப்படியிருக்கும் அவனுக்கு? அவரிடமா நெருப்பு வாங்கி கிரட்டபற்றவைத்தேன்? தன்னைக் கண்டுகொண்டிருப்ப பாரோ? சிந்தனைகள் சமூன்றன! தப்புவதற்கு வழிகள் தேடின. கள்ளத்தனமாக படம் பார்க்க வந்து, தவறும் அல்லவா செய்து விட்டான்.

இப்படி அவன் சிந்திக்கையில் இடைவேளைக்கான விளக்கு கள் பளிச்சிட்டன.

அதே நேரம் அவனது சிந்தனையிலும் ஒரு பொறி பளிச்சிட்டது. அவனுக்குத் தெரியும் அவனது அதிபர் சற்று ஞாபக மறதி உள்ளவர் என்று. சட்டென்று அவரிடம் திரும்பிக் கேட்டான், ‘சேர் உங்களை எங்கோ பார்த்த மாதிரியிருக்கிறது. நீங்கள்...’ என்று இழுத்து தனது கல்லூரியின் பெயரைச் சொல்லி ‘அதன் அதிபர் அல்லவா தாங்கள்’ என்றார்கள்.

அதிபர் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தார். அவருக்கு அவனையும் எங்கோ பார்த்தமாதிரித் தென் பட்டதே ஓழிய எங்கு என்று நிச்சயமாகக் கூற முடியவில்லை. எனி

னும் சிந்தனையைக் கச்சிகிவிட்டார். ஆமாம் இவன் என் கல்லாரி மாணவனால்லவா? இவன் விடுதியில் அல்லவா...! அவரது சிந்தனைக்கு இடம்வைக்கா மால் சிவம் தொடர்ந்தான். சேர் உங்கள் கல்லாரி விடுதியில் என்றும் தமிப் படிக்கிறேனே!... சிவம் என்று பெயர்! என்றான். அதிபர் 'ஏதோ கூற வாயெடுக்கு முன்' அவனும் சரியாக என்னைப் போலத்தான். ஆள் கொஞ்சம் குழப்படி கவனியுங்கள் என்றான். அதற்கு அதிபர் 'ஓம்...ஓம்' என்று மீண்டும் ஏதோ கூறவாயெடுக்கு முன் விளக்குகள் அனைக்கப்பட்டு காட்சி தொடங்கியது.

அதிபருக்குப் படத்தில் நாட்டும் செல்லவில்லை. 'இவன் ஒரு வேளை கடை அளக்கிறேனே?' சிவத்திற்கு எப்போ படம் முடியும் என்றிருந்தது. ஒருவழியாகப் படம் முடிந்தது!

அடுத்த வினாடி சிவம் வெளியே வந்து ஒரு டாக்ஸியைப் பிடித்து விடுதிக்கு வந்து, விடுதி மேற்பார்வை மாணவனிடம் விடயத்தைக் கூறி, தன்னைக் காப்பாற்றும்படி கெஞ்சிக் கேட்டு விட்டு தன்படுக்கையில் விழுந்து படுத்துவிட்டான்.

அதிபருக்கு சந்தேகம் தீரவில்லை. அவரும் நேராக வீட்டிற்குப் போகாமல் தனது காரிலே விரைவாக விடுதியைக் 'செக்' பண்ணுவதற்கு.

விடுதி மேற்பார்வை மாணவனுக்குக் கையும், காலும் தந்தியதித்தன. அந்த நேரத்தில் அதிபரைக் கண்டவுடனேயே.

'சிவம் எங்கே?' இது அதிபரின் கேள்வி.

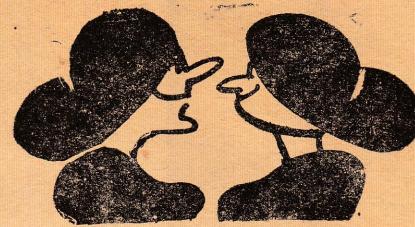
'அவன் உள்ளே படுத்திருக்கிறான் சேர்' மேற்பார்வை மாண

வன் மென்று விழுங்கிக் கூறினான்.

'அப்படியா? அவன் எங்கும் போகவில்லையா?'

'இல்லை சேர்.'

அதிபர் காரில் ஏறிக்கொண்டார். 'அப்படி தியேட்டரில் அந்தப் பெடியன் சொன்னது சரி தான். சிவத்தின் தமையனுக்கத்தானிருக்க முடியும். படங்களில் தான் இரட்டைப் பிறவி ஒற்றுமை என்றால், வாழ்க்கையில் இருமா? விந்தைதான்' என்று என்னியபடி வீட்டை நோக்கிக் காரைச் செலுத்தினார்.

சிவகாமி: நீங்க எடுத்த மாப்பிள்ளை எப்படி...நல்ல குணமுள்ளவரா?

மகேஸ்வரி: அது ஆருத்துத் தெளியும்...நல்ல ரூபீ கார் வைத்திருக்கிறார்...கறுத்த பெயின்ட், நாலுக்கதவு, ரேடியோ, ஏயர் கொண்டிழங்கும்.....

—ஜோக்கிராஸ்.

1: எம். சுப்பிரமணியம்,
மே/பா. அ. தம்பையா,
உரும்பிராய் தெற்கு,
உரும்பிராய்.

(வாரென்வி கேட்டல், படம் பார்த்தல்)

2: ஜெ. எம். ஸலாகிதீன்,
வைட் சேன்ட் கவுஸ்,
வெள்ளமணால்,
சீனங்குடா.

(நகைச்சுவைப் பத் திரிகை வாசித்தல், பேனு நண்பருடன் தொடர்பு-நகைச்சுவை துணுக்குகள் எழுதல்)

3: த. விக்னராசா,
தர்ம இல்லம்,
கந்தரோடை,
சன்னகம்.

(திரைப் படம் பார்த்தல், பேனு நண்பர் கொட்டல்)

4: பி. யோகானந்,
பொன்னுதறை யூனியன் எதிரில்,
உடுப்பிட்டி.

(முத்திரை சேகரித்தல், நாணயங்கள் சேர்த்தல், பேனு நண்பர் தொடர்பு)

5: ரா. பெருமாள்,
81, சரல்வதி ஸ்ரோாஸ்,
தெனியாய்.

(வாரென்வி கேட்டல், பத்திரிகை வாசித்தல், பேனு நண்பர் தொடர்பு)

6: நா. விமலதாசன்,
100, ஆமர் வீதி,
கொழும்பு-12.

(பத்திரிகை படித்தல், நண்பர் தொடர்பு, சினிமா பார்த்தல்.)

“சிரிப்பு

அறை

சீரி

**தூக்கிப்
பாப்படே**

**மூழு
பொறுப்பு**

“மறைமுதல்வன்”

எமது தமிழ்த் திரையுலகில் நகைச்சவை நடிகர்கள் ஞக்கு என்றுமே பஞ்சமேற்பட்ட தில்லை. காலத்துக்குக் காலம் எத் தனியோ நல்ல பல நகைச்சவை நடிகர்கள் தோன்றிய போதிலும் கூட, வக்கரித்துக்கொண்டிருக்கும் எமது தமிழ்த் திரையுலகம் அவர்களை முற்ற முழுதாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லையே

என்ற ஆதங்கம் பல வருட காலமாக எனக்குண்டு. என்னைப் போன்றே, சிரிக்கவைத்தவர்களுக்காக, ‘அழுது வடியும்’ ரசிகர்களுக்கு இக்கட்டுரை சமர்ப்பனாம்.

நகைச்சவை என்றவுடன் நம்மனக் கண்ணில் தோன்றிச் சிரிக்கும் முதல் மனிதர் கலைவாணர்தான். நகைச்சவை வாயிலாக நல்ல பல கருத்துக்களைக்கறி, மக்களைச் சிந்திக்கவைத்த அந்த மக்கள் கலைஞரைப் பற்றி அறியாத வரிலர். புதிதாக நானென்ன கூறமுடியும்?

அன்றையப் புராணப் படங்களிலெல்லாம் கதாநாயகனுக்கு ஒரு தோழனிருப்பான். அவன் மகா அசடாகவும், பெரிய சாப்பாட்டு ராமனுகவும், சண்டையென்றால் மூலையில் பதுங்குங்கோழையாகவும் சித்திரிக்கப்பட்டிருப்பான். இத்தகைய பாத்திரத்தில் அன்று தனித்துத் திகழ்ந்தவர்தான், கே. சாரங்கபாணி. அவரது வெடிச் சிரிப்பை இன்றும் மறக்க முடியாது. பின்தியகாலங்களில் தந்தை வேடத்தில் அவர் சக்கைப் போடு போட்டார்.

தந்தை வேடத்திலும், மாமார் வேடத்திலும் தோன்றித்

தன் வெண்கலக் குரலால் ரசிகர்களைக் கலகலக்க வைத்த வி. கே. ராமசாமி இன்றும் ஓ. கே. யாகத்தான் இருக்கின்றார்.

பெண் படத்தில் தனது சொந்தக் குரலில் ‘பெண்ணை நம்பாதே, நம்பாதே’ என்று சாரங்கபாணி பாட அதற்கு ‘நியாயம்’ கேட்கும் கணக்குப்பிள்ளையாக வரும் பி. டி. சம்பந்தத்தை, கணக்குப்பிள்ளை பாத்திரத்திற்கென்றே பிறந்தவர் எனலாம். அவரது குட்டை உருவமும், குரலும் நகைச்சவை நடிகர்களுள் அவருக்குமொரு தனியிடத் தை ப் பெற்றுக்கொடுக்கின்றன.

குட்டையான சம்பந்தத்தைப் பற்றி என்னும்போது நெட்டையான சாய்ராமும் எமது மனக்கண்ணில் தோன்றுகின்றார். பெண்மையின் கீச்சுக் கலந்த ஒரு வினாக்களும், ‘தேவாங்கு’ போல் வளர்ந்து வளைந்த உடல்வாகும், ‘ஓமப்பொடி’ போல் மெலிந்த தோற்றமுங்கொண்ட நல்ல நடிகர் சாய்ராம் இளமையிலேயே மறைந்துவிட்டது எமது துரதிர்ஷ்டமே.

நமது படங்களில் நகைச்சவையைப் பொறுத்தவரையில் அன்றிலிருந்து இன்று வரை ‘இலாவாலாக்’களாக நடிகர்களுக்கு ஒரு ‘மௌச’ இருந்து வருகின்ற தென்பது என்னமோ உண்மை. சாயிராமைப் போன்ற மெலிந்த உடலமைப்பைக் கொண்டவர் தான் நம்ம பிரண்ட் ராமசாமியும். டி. கே. எஸ். சகோதார்களின் நாடகக் குழுவிலிருந்து அறிமுகமான பிரண்டின் குரலும் ஒரு தனித்தன்மை வாய்ந்ததே.

வாவெனுலி நேயர்களுக்காக அவர் நடாத்திய ‘அமிர்தாஞ்சன்’ இசை நிகழ்ச்சியை இன்றும் பலர் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். டி.கே.எஸ் நாடகக் குழுவிலிருந்து

திரையுலகிற்குத் தாவிய மற் றெரு நல்ல காமிக் (இந்திய வழக் குப்படி) நடிகர் டி. என். சிவ தானு ஆகும்.

மனோரமா வஸந்தன் ஒரு மறக்க முடியாத பாத்திரம். கதை முடிவில் அவன் இறந்து விட்டபோதிலும் தனதியல்பான நடிப்பால் அப்பாத்திரத்தி ற் கு உயிர் கொடுத்துவிட்ட காகா ராதாகிருஷ்ணனும் நாடக உலகி விருந்து வந்தவர்தான்.

'சந்தேகமில்லை' வஸந்த னுக்கு மந்திரியாக வந்த சி. எஸ். பாண்டியன் பெரு ம் பா லு ம் வேலைக்காரர் ரோல்களில் வந்து தன்னிடமும் சரக்குண்டு என நிருபித்தார். வேலைக்காரன், வேலைக்காரி காதலையும், வாழ்க்கையையும் - நகைச்சவை விருந்தாக்குவது அன்றைய கதாசிரியர் களுக்கு வழமையாகவும் - வசதி யாகவும் இருந்து வந்தது. இத்தகைய வேலைக்காரன் பாத்திரத்தில் 'வெளுத்து வாங்கிய மற் றெரு நடிகர் ஏ. கருணாநிதி யாகும். குலதெய்யத்தின் பின் பிரபலமானவரும் கலைவாணரின் சீடருமான வி. ஆர். ராஜ கோபாலுக்கும் ஒரு காலத்தில் இத்தகைய வேலைக்காரன் வேடத்தில் நல்ல 'மார்க்கட்' இருந்து வந்தது.

அழுதமுதே நம்மைச் சிரிக்க வைத்துவிடும் டி. எஸ். துரை ராஜின் முழிக்கண்ணையும், வைத் தியர் ஏழுமலையின் கழுத்து வெட்டையும், தூக்குத்தூக்கி வெங்கட்ராமனின் சட்டாம்பிள்ளைத் தனத்தையும், எஸ். ராமராவின் 'ஜியா தெரியாதெயா'வையும், எம். ஆர். சந்தானத்தின் 'தம்பி... மகனே...' இழுவலையும் யாரால் தான் மறக்க முடியும்?

'கன்னத் தி லே ஒ ன் னு கொடுத்திடு' என்று கேட்டபடி

ஸ்ரீவன்ஸியில் நுழைந்த டி. ஆர். ராமச்சந்திரன் சபாபதியில் அச்டாக வந்து முழிமுழியென்று முழித்ததுதான் முழித் தார், அந்த முழி விசேடம் தமிழ்த் திரையுலகிற்கு அற்புதமான ஒரு நடிகரைத் தந்தது.

ராமச்சந்திரன் வருகையின் பின்னர்தான் நம் தமிழகத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு முழுதீள நகைச்சவைப் படங்களைத் தயாரிக்கும் துனிவு உண்டாயிற்று. நல்ல நகைச்சவைப் படங்கள் என பிரமாதமாக ஒடிய படங்களி வெல்லாம் ராமச்சந்திரனின் பங்கு கணிசமானது. கல்கியின் 'பொன்வயல்,' தேவனின் 'கோமதியின் காதலன்' மற்றும் 'வாழ்க்கை,' 'மேதாவிகள்,' 'கதாநாயகி,' 'அடுத்த வீட்டுப் பெண்' போன்ற படங்களி வெல்லாம் டி. ஆர். ஆர். நாயகனுக்குத் தோன்றி ஜிமாய்த் திருக்கிறார்.

முக்குக் கண்ணு டி. குமாரேகப் பார்வையேடு டி முறைக்கும் கிழத் தகப்பனுகரணி கர்களுக்கு அறிமுகமான தங்க வேலு, அங்க சேஷ்டைகளின்றித் தமது பேசேம் முறையொன்றி ஞாலேயே மக்களை குலுங்கக் குலுங்கச் சிரிக்கவைத் தவர். ராமச் சந்திரனுடன் அவர் சேர்ந்து நடித்த பல படங்களி லும் மற்றும் மிஸ்ஸியம்மா, செல்லப்பிள்ளை, பணம்படுத்தும்பாடு,

துமிலனின் 'போன் மச்சான் திரும்பி வந்தான்' போன்றவற்றிலும் டனைல் தங்கவேலுவின் 'பக்கா' நடிப்பைப் பார்த்து மகிழ்ந்தோம்.

நமது நகைச்சவை நடிகர்களுட் பெரும்பாலோர் சொந்தக்குரலிற் பாடும் ஆற்றல் பெற்ற வகர்ளாக இருந்து வந்துள்ளனர். கலைவாணர், சாரங் கபாணி, துரைராஜ், டி.ஆர்.ஆர்., தங்கவேலு முதலானேர் இவ்வரிசையில் அடங்குவர். இவர்களைப் போலன்றி மேனுட்டிசைக்கேற்ப பாடவும் ஆடவும் வல்ல நடிகராநுவர் நாடக உலக அனுபவ மேதுமின்றித் தமிழ்த் திரையுலகில் நுழைந்து தனிக்கொடி நாட்டியிட்டார். அவர் தான் ஜே. பி. சந்திரபாபு, சபாஷ்மினாவில் ரிக்ஷாக்காரனாகவும், சகோதரியில் பால் காரானை கவும், போலீஸ்காரன் மகளில் பூக்காராகவும் அவர் வாழ்ந்து காட்டினார். மெட்ராஸ் தமிழில் அவரைப்போல் 'பூந்து வெளையாடி' விட்டவர்கள் எவருமில்லை.

நகைச்சவை நடிகர்களாகப் பெயர் பெற்ற வர்களில் லும் பார்க்க, தாம் நல்ல நகைச்சவையாளர்கள் என்பதை ஒரு சில குணசித்திர நடிகர்கள் எண்பித்திருக்கிறார்கள்.

எடுத்த வேடம் எதுவென்று மூலம் தமது தனித்துவத்தைப் பதித்துவிடும் பழைய வில்லன் பாலையாவின் நடிப்பில் என்றும் நகைச்சவை இழையோடும். தூகுத் தூக்கி, பதிபக்தி, புதையல்,

பாகப்பிரிவினை, காதலிக்க நேர மில்லை போன்ற பல படங்களில் அவரின் முத்திரையைக் காண வாம். சமீபத்தில் வெளி யான சிரித்த முகத்தில் கூட ஒரு பாட லுக்காக அவர் ஆடும் ஆட்டம், - இந்த வயதிலும் கூட மனுஷன் என்ன போடு போடுகிறோம்.

சில வில்லன் நடிகர்களையும், பல கொமடியன்சையும் ‘நொக் அவுட்’ செய்த நடிகவேள் எம். ஆர். ராதா, தமது நறுக்குத் தெறித்த நையாண்டித்தனமான பேச்சால் மக்களைக் கவர்ந்தார். குரலைப் பல ஸ்தாயிகளிலும் மாற்றிப் பேசின அவர் தமக்கெனத் தனிப் பாணி வகுத்துக்கொண்டார்.

கல்யாணம் பண்ணியும் பிரமச் சாரி, ராதா ராணி, தூக்குத் தூக்கி, மணமகள் தேவை, பலே பாண்டியா, கோடல் வரான், சபாஷ் மீனை முதலான சிரிப்புப் படங்களிலெல்லாம் கதாநாயக ஞகத் தோன்றிய சிவாஜி கணே சன் தனக்கு நகைச்சவை நடிப்பும் வரும் என்று நிருபித்துக்காட்டினார்.

மணமகன் தேவையில் பிரின் சிப்பாலாகவும், செல்லப்பி ஸ் ளா யில் குண்டு பலவப்பாவாகவுந் தோன்றி ஜாவர் சீதாராமன் பலே ஜோராகச் செய்தார். எங்

கள் வீட்டு மகாலஷ்மியில் ரங்க ராவின் படப்படப் பொரியலும், மாயா பஜாரில் கல்யாண சமையல் சாதமும் புதுமையான நகைச்சவை விருந்துகள். மில்லியம்மா வில் டேவிட்டாக வந்து சார்லி சப்பளினை நினைவுபடுத்தியவர் இன்றைய வில்லன் நம்பியார் என்றால் நம்ப மாட்டார்கள்!

‘சோகத் தி லி ருந் து தா ன் உயர்ந்த நகைச்சவை பிறக்கின் றது’ என்பதற்கு எமது நகைச்சவை நடிகர்களிற் பெரும்பாலா ஞேரது வாழ்வு சான்று பகர்கின் றது. திரையுலகில் நுழைவதற்கு முன் இன்னல்கள் பல பட்டு, வறு மையில் வாடி, வதங்கி, - வாழ்க்கை தந்த அனுபவப்பாடத் துடன் அடியெடுத்து வைத்தவர்கள் வரிசையில் நாகேஷாக்கு நிச்சயமாக ஓர் இடமுண்டு. நெஞ்சி லோர் ஆலயத்தின் பின்னர் மக்கள் நெஞ்சங்களில் இடம் பிடித்துவிட்ட நாகேஷ் சர்வர் சுந்தரம். அனுபவிராஜா அனுபவி, காதலிக்க நேரமில்லை முதலாக 250க்கும் மேற்பட்ட படங்களில் நடித்து ஒரு சாதனையை ஏற்படுத்திவிட்டார். நகைச்சவைப் பாத்திரங்களிலும் பார்க்க கனமான பாத்திரங்களில் இவரது ஆழமான நடிப்பைக் கண்டு மகிழ்ந்தோம்.

‘பார் மகளே பாரில்’ தலை காட்டிப் பின்னர் ‘மனம் ஒரு குரங்கு’டன் உயரத் தாவிலிட்ட சேர் பெர்ணெட்ஷாவின் சடையர் என்ற நையாண்டி நடையைக் கையாண்டு புகழ்பெற்ற வர். தமது கொட்டைப்பாக்கு விழிக் களின் அசைவினாலும், வசனங்களைப் பேசும் முறையாலும் இவர் ரவிகர்களைக் கவர்ந்துவிட்டார். இவரின் மனம் ஒரு குரங்கு, தேன் மழை, பொம்மலாட்டம், நினைவில் நின்றவள் முதலியன சமீப காலத்திய நகைச்சவைப் படங்களுள் தரமானவை.

தமது உருவு அமைப்பால் புகழ்பெற்ற குண்டு கருப்பையா, கொட்டாப்புளி ஜெயராம ன், வாதிராஜ், பகோடா காதர் முதலானங்கும் மற்றும் சமீப காலத்திய நடிகர்களான வீரப் பன், வெண்ணிற ஆடை மூர்த்தி, தேங்காய் சினிவாசன், என்னத்தே கன்னையா, டைப்ரிஸ்ட் கோடு, சுருளிராஜன், பக்கிரிசாமி, ஐ. எஸ். ஆர்., சதன், பிரபாகர் முதலானங்கும் குறிப்பிடப்படவேண்டியவர்களே.

நகைச்சவையில் பெண் நடிகர்களின் பங்கையும் நாம் மறந்து விட முடியாது. கலைவாணரின் துணைவியாரான ரி. கே. மதுரம், அங்கம் குலுங்கச் சிரிக்கவைக்கும் அங்கமுத்து, அகிலா ன் டாம் புகழ் சி. கே. சரஸ்வதி, வெடுக் கெனப் பேசும் துடுக்கு நடிகை எம். சரோஜா, எப்பிரதேசத் தமிழையும் வாலாயப்படுத் திப் பேசும் மனேரமா, கிராமியக் கதாபாத்திரங்களைக் கையாளவுதில் முதன்மை பெற்ற முத்து லஷ்மி, மற்றும் மைனுவதி, ராகினி, முதலானார் நினைவில் நிற்கிறார்கள்.

அமர் அண்ணவின் அழகுப் பொ ன் மொழிகள்

தொகுப்பு:-
ஆ. இருப்பு பாலனுதான்.

(1) சுதந்திரக் குழந்தைக்குப் பாலுட்டிவிட்டால் மட்டும் போதாது. தாலாட்டவேண்டும்; விளையாட்டுக்காட்டவேண்டும். இவை அனைத்தையும் தாயே செய்துவிட முடியாது. மாமன் மார் விளையாட்டுப் பொம்மைகள் தர, தங்கை தாலாட்டுப் பாட, உற்றூர் குழந்தையைத் தூக்கிவைத்துக் கொஞ்சிட, இவ்விதம் வளரவேண்டும் சுதந்திரக் குழந்தை.

(2) இந்தச் சாதி மட்டம்; அந்தச் சாதி உசத்தி என்று ஜாதி மட்டக்கோலை நாம் வைத்திருக்கும் வரையில் இந்த நாடு நற்கதியடைய மார்க்கமில்லை.

3. முதலில் சமுதாயத்தில் பிறவியின் பெயரால் உள்ள பேதங்களை ஒழித்தாகவேண்டும். அதுவே இந்நாட்டு சமதர்மதி திற்கு முதற்படியாகும்.

(4) பாட்டாளி பாடுபட்டுக் கட்டுவது மாடமாளிகைகள்; கூட கோபுரங்கள். அவைகளை நியிர்ந்து நோக்கினால் கழுத்து வளிக்கும். ஆனால் அவன் அண்டியிருப்பது குனிந்து நுழையவேண்டிய குடிசை. ஏனிந்தப் பேதம் இந்த நாட்டில்?

(5) மாற்றுன் வீட்டுத் தொட்டத்திலே பூத்திடும் மல்லி

தொடர்ந்து நடப்போம். பனி, மழை, வெய்யில், குளிர், இரவு, பகல் என்ற எதுவும் எம் பயணத்தை நிறுத்தாது. பாதையை மாற்றுது; பாதை மாருது; மாற்றவும் முடியாது.

(10) புரட்சி என்பது இயங்கும் சக்தி! அதைப் பொக்கிலிடயாராலும் ஆகாது; புரட்சி என்பது மக்களில் போராடும் சக்தியின் வழிவருகுது. புரட்சி வாலி பத்தின் கூறு; பகுத்தறி வாளர் ஆயுதம். பழமை விரும்பிகள், புரட்டர்கள், யதேச்சாரிகள், சர்வாதிகாரிகள் ஆகியோருக்கு அதுநஞ்சு.

(11) வீணையின் கம்பிகளை இழைப்பதை நிறுத்தி விடுவதால் அதன் நாதத்தை அழித்து விட முடியாது; சீப்பை ஒளித்து வைத்துவிடுவதால் கல்யாணத்தை நிறுத்திவிட முடியாது.

(12) வீடு சின்னதாக இருக்கும் காரணத்தால் மனமும் சின்னதாக இருக்குமென்று அர்த்தமில்லை.

(13) என்னதான் தஞ்சாவூர் சம்பா அருமையான விதையாக இருந்தாலும், பதமான விதை என்று பாறையிலே தூவினால் பலன் கிடைக்குமா?

(14) வெட்டுக்கிளியும் வேங்கையும் வலுவிலே ஒன்றாக! எனினும் இரண்டும் பாயத்தான் செய்கின்றன.

(15) கற்பணையில் கணிதருகின்ற கற்பகத் தருவவெளிட, குப்பை மேட்டிலிருக்கு முட்செடி மேலானது.

(16) முத்தமிழ் என்றால் அது முக்கணித் தோட்டம்; மாப்பலா, வாழை என்பவை இயற்தமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத் தமிழ் என்பவற்றுக்கு உவமை.

மைவெளிச்சும்

—பறதன், கணபதிப்பிள்ளை.

விஞ்ஞானம் வான எல்லையைக்கூட தான் டி எங்கோ சென்று வாழ்க்கை வசதி களையும் சுகங்களையும் அளித்துக் கொண்டிருங்கும் இந்த நாகரிக யுகத்திலே எமது ‘யாழ்தேவி’ ஒரு சாபக்கேடோ என்றே என்னத் தான்டுகின்றது.

ஆயிரக் கணக்கான பிரயாணிகளுடன் எத்தனையோ மனித தியாலங்கள் பிரயாணம் செய்யும் இந்த யாழ்தேவி புகையிரத இலாகாவுக்கு பொருளா தார இலாபத்தை இலட்சக்கணக்கில் அள்ளி ஈந்துவிட்ட போதி இது முடிகூட அதன் தரம் உயராமல் வஞ்சிக்கப்பட்டு கிடப்பதற்கு பொருளான்?

தினமும் குறைவற்ற கூட்டத்தை அப்படியே அள்ளிக் கொண்டு இந்த யாழ்தேவிகளைக் காமல் ஓடினாலும் கூட அந்தக் கூட்டம் படும் அவதிகளை யாரிடம் சொல்வது? அமர இடமின்றி இருநூற்று ஐம்பது மைல்களையும் நின்றே செல்லும் பிரயாணிகளின் கால்கள் இரும்பினால் செய்யப்பட்ட ஓன்றல்லவே! நிறை

மாத கர்ப்பினிகள்கூட இந்த நிலையில் ஆடி குறுங்கி நின்று கொண்டே பிரயாணங்கு செய்யும் கொடுமையை இந்த யாழ்தேவி யைவிட வேறெங்கும் காண முடியாது. ஒரு கையிலை குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு மறுகையினால் ஏதோ ஒரு இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு பிரயாணம் செய்யும் தாய்மார்களின் முந்தாண சரிந்துவிழுந்தாலும்கூட அதைச் சரிசெய்ய முடியாமல் வெக்கி நாணி தட்டுத்தடு மாறி திண்டாடும் அவஸ்த்தை என்னை கொல்வது? அவிழ்ந்து ஆடை விழும்போது அதையே நாட்டியமாக்கிக் காட்டுவதற்கு இவர்களென்ன ‘சொபி யாலோரன்சு’களா? வரம்புக்குள் வாழ்ந்துவிட்ட தாம்மார்கள் என்றே. அழும் பிள்ளைகள் ஒரு பக்கம், ஆடியாடி ஓடிச் செல்லும் ரயில் ஒரு பக்கம், பிடியை தளர்த்தினால் கீழே விழும் நிலை இன்னைரு பக்கம். யாழ்தேவி! இதுதானை லட்சோபலட்ச ரூபாக்களை சரண்டும் நீஉன் மக்களுக்கு அளிக்கும் வசதி?

சுவாசிக்கக் காற்றி ன் றி க்கூட்டம் நிறைந்தபோதி இலும் வயிற்றை குமட்டும் சுருட்டுப் புகைக்கு கேட்கவேண்டாம். இந்த நிலையில் மதுவை அருந்து விட்டு வாய்க்கு வந்ததெல்லாம் உள்ளிக்கொட்டும் குடிகார கூட்டத்துக்கு வரம்பில்லை. ‘சின்ன மாமியே... உன் சின் ன மக ளென்கே...’ என்று குடிபோதையில் தூஷனத்தையும் கலந்து பாடும்போது அதனைக் கேட்கும் தாய்மார்களின் தவப்பயனை என்னென்பது?

எங்கெங்கெல்லாமோ எழுதிப் பார்த்தோம். என்னென்னவோ செய்தும்விட்டோம் பயனென்றால் எதுவுமே கிட்டவில்லை. யாழ்தேவியின் அவலம் அழியவே இல்லை. யாழ்தேவியின் தலைவிதியை மாற்ற யாராலுமே முடியாதா? இதைத்தான் சாபக்கேடு என்பதா?

ஜயா, அரசியல் வாதிகளே, ஆயிரமாயிரம் ஒட்டுகளை அள்ளி உங்கள் கையிலே குவித்து வெற்றி பெறச் செய்து உங்களை ஈழத்தின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கும் பாராளுமன்றத்துக்கு அனுப்பி வைத்தோமே நீங்களாவது எங்களின் இந்தப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண மாட்டார்களா?

ஜயா அரசியல் வாதிகளே, புட்சிக்குப் பின் மறுமலர்ச்சி என்றெல்லாம் மேடையில் அடித்தடித்து பேசி எங்களின் வாக்குகளை கேட்டு வெற்றி பெற்றிருக்களே, அந்த புரட்சிக்கும் மறுமலர்ச்சிக்கும் முன் இந்த போக்கு

போடோ ரெக்ஸ்

10.சிப்துல் ஜெயர் மாவத்தை
கெரமும்பு 12
போன்: 35237-

வரத்து வசதியை செய்து கொடுப்
பீர்களா?

பெண்குலம் அடையும் அவ
லத்துக்கு தீர்ப்பாக, நோயாளர்
களின் கைளகரிய பிரயாணத்துக்
காக இருநூற்று ஜம்பது மைல்
களையும் நின்றே பிரயாணம் செய்
யும் அந்த அப்பாவி பிரயாணிக
ஞக்காக திரும்பத் திரும்பகேட்கி
றேன்—ஜியா அரசியல் வாதி
களே, எங்கள் யாழ்தேவிக்கு பாவ
விமோசனம் அவிப்பீர் களா
ஜியா?

கலை

இலக்கிய

மாத

இதழ்

ஆசிரியர்:

டொமினிக் ஜீவா

60, கஸ்தாரியார் லீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அக்கினி சாட்சியாகப் பொய் பேசுபவர்.

—கமலா செல்வராசன்—

எங்கள் ஊரில் ஒரு கலை விழா நடாத்த ஏற்பாடாகியிருந்தது. அந்த விழாவிற்குப் பேச்சாளர்கள் ஒழுங்கு செய்யும் குழுவில் நானும் ஒருவன். யாரையாரைப் பார்த்து பேச்சாளராக ஒழுங்கு செய்யலாம் என்று எங்கள் குழு ஆலோசனை செய்தது. எங்கள் குழுவில் இருந்த ஒருவர் பேச்சாளர் ஒருவரது பெயரைச் சொல்லி அவரையும் பேசுதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்றார். அவர் கூறிய பேச்சாளரை எனக்குத் தெரியும். பல மேடைகளில் அவரது பேச்சுக்கொக் கேட்டிருப்பவன். அனல் கக்கப் பேசுவார். 35 வயதிருக்கலாம். அவரது பேச்சுக்களில் நான் திகை வாசனை அதிகம் இருக்கும். “அகிலத்தில் ஆண்டவனே இல்லை. இயற்கைதான் தெய்வம்” என்றெல்லாம் பேசுவார். அவரது பேச்சுள்ளவுட்டங்களை ரொம்பக்கவர்ந்திருந்தது. எனக்கும் அவரது பேச்சில் ஒருகவர்ச்சி இருப்பதாகவேபட்டது.

எங்கள் குழு மின்னும் சில பேச்சாளர்களின் பெயர்களைக் குறித்துக்கொண்டது, மறுநாள் பேச்சாளர்களைச் சந்தித்து ஏற்பாடுசெய்ய நானும் இன்னும் சில ரும் புறப்பட்டோம். முதலில் நான்று குறிப்பிட்ட அந்தப்பேச்சாளரைச்சந்திப்பதற்குசெல்லும் வழியில் அவரே எதிர்ப்பட்டார். உடனே நாங்கள் எங்களை அவருக்கு அறிமுகம் செய்துகொண்டு விடயத்தைக் கூறினோம். அவரும் மறுக்காது நல்ல மனதோடு சம்மதம் தந்தார். அப்போதுதான் அவரது வலது கைவிரல்களில் கட்டுப் போட்டிருப்பதைக் கவனித்த நான் ‘ஜியாவின் கையில் என்ன நடந்தது?’ என்றேன் அதற்கு

அவர் ‘வீட்டில் பையன் கஞ்சன் வேடிக்கையாக வெடி கடும் பொழுது நெருப்புப்பட்டு விட்டது’ என்றார். விழாவிற்கான துண்டுப் பிரசரத்தை அவரது வீட்டிற்கே கொண்டு நெருது தாக்க கூறிவிட்டு அவரிடம் விடைபெற்றோர்.

இரண்டு நாட்கள் கழித்து துண்டுப் பிரசாத்துடன் அவரது வீட்டிற்கு நானும் என்ன நண்பு ஞெருவனும் சென்றேயும். வீட்டில் அவரில்லை. மனைவி மட்டுமே நின்றார்கள். அவர்களிடம் பிரசரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு பரியாதைக்காக ‘ஜியாவின் கை எப்படி? கூறா?’ என்று வினாவினேன்.

அந்த அம்மா நல்லவர் போல் தெரிந்தது. அவர் சிரித்தபடி ‘ஓ! இப்ப கொஞ்சம் கூகம். அதென்ன சின்னப்புண்தான். சுவாமிப் படத்திற்கு கற்பூரம் காட்டிலிட்டு தொட்டுக் கும் பிடும்போது தற்செயலாகச் சுட்டதுதானே’ என்றார்.
நான்!!!!

ஒருவர்: எப்படி உன்னுடைய இரண்டு பையன்களும்.

மற்றவர்: முத்தவன் கெட்டவன். இளையவன் நல்ல குணசாலி. கிழமைக்கு ஒரு சாராயப் போத்தில் வாங்கித் தருவான்.

— ஸோக்கிரட்டாஸ்..

குஞ்சம் குஞ்வானு மா க
மூன்று பிள்ளைகளை என்
தலையில் கட்டிவிட்டு நான்காவது
பிரசவத்தின்போது பரலோகம்
சென்றுவிட்டாள் என் மனைவி.
அரசாங்க ஊழியன் நான். கண்டிட
என்றும், காலி என்றும், மட்டக்
களப்பு என்றும் எங்கு போகச்
சொன்னாலும் சென்று கட்டாயம்
பார்க்கவேண்டிய நிர்ப்பந் தத்
தில் உள்ளவன். மனைவியோடு
பகிர்ந்துகொண்ட பொறுப்பை
தனியே சமக்கும் நிர்ப்பந்தம்.
போதும். போதாதற்கு ஆஸ்மாத்
தொல்லை வேறு.

கள். ஆனால் விளையாட்டில் சூரர்
கள்.

என் செல்ல மகளின் ஆலோ
சனையின் பேரிலேதான் நான் எல்
லாக் காரியமும் செய்கின்றேன்
என்று என் புத்திரர்கள் சமயத்
துக்குக் கோபிப்பார்கள். ஆனால்

சிறுபிள்ளை வேளாண்மை

மாறுபட்ட சீதோஷன் நிலை
களில். வேறுபட்ட சூழ்நிலைகளில்
பிள்ளைகளுடன் இழுபட்ட நான்
எப்படியோ அவர்களை வளர்த்து
ஓரளவுக்கு ஆளாக்கிவிட்டேன்.
அரசாங்க உத்தியோகதாரர் ன ன
எனக்கு இரண்டாந்தார மா கப்
பெண்தர பலர் முன்வந்தார்கள்.
ஆனால் எனக்கு அதில் இஷ்ட
மில்லை. எனது மூன்று செல்வங்
களையும் எவ்வளவு கஷ்டமுற்று
லும் நானே வளர்த்தெடுக்க
வேண்டும் என்ற அக்கறைதான்.
சிற்றன்னை என்று வருபவன் நல்ல
வளாகத்தான் வாய்ப்பாளர்என்று
எப்படிச் சொல்ல முடியும்?

முத்தவன் கருணைகரன்.
இரண்டாமவள் பெண். சகுந்தலை
என்பது அவள் பெயர். மூன்று
வது பிள்ளையையன். மனைகரன்
என்று பெயர். பையன்களி லு ம்
பார்க்க மகளின்மீது எனக்கு
அலாதி பிரேரை என்றாலும் தவ
றில்லை. அதற்குக் காரணம் அவ
ளுடைய சூடிகைத்தன்மையும்
கலகலப்பும்தான். பையன்களை
அவளோடு ஒப்பி கின்ற
போது சற்று மந்தமானவர்கள்
என்றுதான் யாரும் சொல்வார்

— ரேணுகா —

நான் அவர்களைச் சமாதானப்
படுத்திவிடுவேன்.

அண்ணனைக் 'குட்டி' முந்திக்
கொண்டு படித்த சகுந்தலை, பல்
கலைக்கழகம் சென்று பட்டதாரி
யாகி ஆசிரியையாகிவிட்டாள்.
கருணைகரனும் எனது ஊக்கத்
தால் மூன்றுவது முயற்சியில்
எஸ். எஸ். ஸி. பாஸ் செய்து
இலங்கைப் போக்குவரத் து ச்
சபையில் ஒரு கிளார்க் உத்தியோ
கம் சம்பாதித்துக்கொண்டுவிட்டான். இனி அவன் பிழைத்துக்
கொள்வான். ஆனால் இளையவன்
தான் படிப்பும் இல்லாமல் வேலை
யும் எதுவும் இல்லாமல் சுற்றிக்
கொண்டிருக்கிறுன்.

பிள்ளைகள் இருவருக்கும் வேலை
கிடைத்தவுடன் வேலைத் தொந்
தரவில்லாமல், தனியே ஆஸ்மாத்
தொந்தரவுடன் இருப்போமே
என்று 'பென்னன்' ஆகி ஊரோடு
வந்துவிட்டேன்.

இனி என்ன? என்காலம்
எப்படியோ 'அவளும்' இல்லா
மல் கழிந்துபோய்விட்டது. பிள்ளைகளை ஒவ்வொரு குடும்பத்தில்

சேர்த்துவிட்டு, நீட்டி நிமிர்ந்து
படுத்து கம்பராமாயண தை
யும், ஹிதோபதேசத் தை யும்
படிக்கவேண்டியதுதான்...

'அஹ்... ஹஹ்... ஹா!' ஆண்
கரலும் பெண் குரலும் இணைந்து
வரும் இனியையான சிரிப்பொலி
காற்றேடு மிதந்து காதில்படு
கிறது.

முன்பு கூடத்தில் ஈஸி
சேரில் சிந்தனையைப்பட்டுப் படுத்
துக் கிடந்த நான், ஏனே திடு
மென்று எழும்பியிருக்கிறேன்.
சிரிப்பொலி பக்கத்து அறையிலிருந்துதான் வருகிறது. எனது

சஞ்சிகை ஆசிரியர்: நான் வெளி
யிடும் சஞ்சிகை படிக்கிறீங்
களா?

ஓருவர்: ஆமா... ஆமா. தரமான
சஞ்சிகை, கிரமமாகப் படிக்
கிறேன்... வார வெளியீடு
தானே?

சஞ்சிகை ஆசிரியர்: இல்லை. மாத
வெளியீடு.

— ஜோக்கிரஹஸ்.

மகளும், அவளுடைய ஆழ்ந்த அன்புக்கு—அல்ல காத லுக்கு ஆளாகிவிட்ட சிவகாந்தனுந்தான் சிரிக்கின்றார்கள். அவனும் அவள் படிப்பிக்கின்ற கல்லூரியில் தான் ஆசிரியன். பல்கலைக் கழகத்தில் வளர்ந்த காதல் அருகருகே உள்ள பாடசாலைகளில் இருவரும் படிப்பிக்க நேர்ந்த சந்தர்ப்பத்தால் மேலும் நெருங்கியது.

என்மகள் தன் காதலை என்னிடம் ஒழிக்கவில்லை. அவள் எந்த விடயத்தையும் என்னிடம் நேரில் பேசி விவாதிப்பவள். எதையும் சரியாகச் செய்பவள். புத்திசாலி அவள். தனக்குப் பொருத்தமான ஒரு வணையே வரிந்துகொண்டிருக்கிற ஸ்ரீ வீரபத்திரகாரர் அதற்கு மறுப்புச் சொல்லவில்லை. பையன் ஷ்டுக்கே வந்து அவளைச் சந்தித்தான். இன்னும் கொஞ்சக் காலத்தில் மணம் முடித்துக்கொள்ளப் போகின்றவர்கள். நெருங்கிப் பழக அனுமதிப்பது தப்பி என்று நெருங்கிய நண்பர் சுந்தரவிங்கம் என்னிடம் நேரிடையாகவே சொல்லுவார். ஆனால் எனக்கு அதில் பிழை இருப்பதாகத் தோன்றவில்லை.

முற்றத்தில் மலர்ந்திருந்த மூலஸையும், மல்லிகையும், செவ்வரத்தையும் காற்றில் ஆடிச்சிரிக்கின்றன. அவை சகுந்தலை நீரூற்றி வளர்த்தவைதான். அதனால் அவளுடைய சந்தோஷத்தில் மகிழ்ந்து அவையும் சிரிக்கின்றனவோ?

காதலர்கள் சந்தித்து விட்டால் சூழலைப்பற்றி அவர்களுக்கு என்ன அக்கறை? குசகுசப்பேச்சும், கும்மானமும், சிரிப்பும் அவர்களை முற்றாக ஆட்கொண்டு விடுமே! ‘தந்தை’ என்றாருக்கட்டை வெளியே இருக்கிறது

சித்திரபுத்திரன்: “பிரபு இங்கு வந்திருக்கும் ஆணும், பெண்ணும் சென்ற பிறப்பில் கணவன்—மனைவியாக வாழ்ந்து பின்குப்பட்டமையால் நரக லோகத்துக்கு அனுப்பு. அவளை சிவாஜி ரசிகையாகவும் அவளை எம். ஜி. ஆர். ரசிகஞாகவும் ஆக்கி அனுப்பில்லேன்.”

இயமன்: சித்திரபுத்திரா! கணவன், மனைவியாக வாழ்ந்தபடியால் நரக லோகத்தில் போடுவது பிழை. மீண்டும் அவர்களைப் பூலோகத்துக்கு அனுப்பு. அவளை சிவாஜி ரசிகையாகவும் அவளை எம். ஜி. ஆர். ரசிகஞாகவும் ஆக்கி அனுப்பில்லேன். அங்கே மீண்டும் அடிப்பட்டும்.

சித்திரபுத்திரன்: ? ? ?

என்ற எண்ணம் சகுந்தலாவுக்கு இல்லாமலே போய்விட்டது போலிருக்கிறது. சிவகாந்தனின் பேச்சில் அவள் ஜக்கியமாகிவிட்டாளே! பாவம்! தாயில் லாத பெண்! சந்தோஷமாா இருக்கவேண்டும் என்றுதான் என்மனம் நினைத்துக்கொள்ளுகிறது.

படலை ‘கிரீச்’ என்று திறந்து கொள்ளுகிறது. வழுக்கைத் தலையும் தொந்தியும் தோளில் ஒரு துண்டுமாக நண்பர் சுந்தரவிங்கந்தான் வந்து கொண்டிருந்தார்.

கதைத்து நேரம் போக்குவதற்கு அவருக்கு நான் நல்ல ‘கூட்டாளி’ என்பது மட்டும் அவர்என்னை அடிக்கடி சந்திக்க வைத்தது என்று கூற முடியாது. என-

னிடம் புகைத்து மகிழ் நல்ல போன்டாவில் புகையிலை கிடைக்குமென்பதுந்தான்.

இரண்டு பேரும் புகையிலையை உருவிச் சுருட்டிப் புகைத்துக்கொண்டு கதைக்க ஆரம்பித்தோம் என்றால் நேரம் போவதே தெரியாது.

வெளியே மிதியடி யைக் கழற்றி வைத்துவிட்டு, ஒரு முறை செருமிக்கொண்டு, கதிரையில் வந்து அமர்ந்தார் சுந்தரவிங்கம். குசகுசப் பேச்சு அவர்காதிலும் விழுந்தது.

‘மாஸ்டர் வந்திருக்கிறாரோ?’ அதித் தொண்டையில் அவர்கேட்டார். நான் தலையசைத்துக்கொண்டே புகையிலையை

எடுத்து நீட்டினேன். அதனை உருவிக்கொண்டவர், 'தருமு! நெடுக இப்பிடியே விடப் போகிறீர் களா? பொடியன்றை பெற்றே ரிட்டை பேசிப் பாக்கிறதில் லையே?' என்று என்னை வினாவி ஞர்.

'இல்லையன்னை-நான் ஒன்றும் முயற்சி செய்யேல்லை. எல்லாம் பிள்ளை கவனிச்சுக்கொள்ளுவான் என்ற தெரியம் எனக்கிருக்கு.'

சுந்தரவிங்கத்துக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. 'விசர்க் கதை கதைக்கிறியள்! சிறு பி ளை வேளாண்மை விளாஞ்சு வீடு வந்து சேருமே? பெரியவர்கள் தலைப்போட்டால்தானே ஏதாவது உருப்படியாய் நடக்கும்! நீங்கள் என்னவெண்டால், உங்கடை பிள்ளைதான் சர்வ உலகமும் என்னு நினைக்கிறியள்...'

நான் சிரித்தேன். சுருட்டைப் பற்றவை த் து கொண்டார் சுந்தரவிங்கம். சிறிது நேரமென்னம். சிவகாந்தன் வெளியே வந்தான். 'நான் போய் வருகி நேன்!' என்று எனக்குக் கூறி விட்டு, சுந்தரவிங்கத்தை யும் பார் த் து பணிவாகத் தலை அசைத்துவிட்டு போய் விட்டான்.

'பொடியன் கெட்டிக்காரன் தான். நல்லவன்தான். எண்டாலும் 'காதல்' என்றுவிட்டு பொம்பிளைப்பிள்ளையைப் பற்றவை அசட்டையாக இருக்கக்கூடாது. பிறகு வருத்தப்பட நேரிட்டுவிடும். எச்சரி க்கை தொனித்தது அவர் பேச்சில். நியாயமான எச்சரிக்கைதான்.

வண்கதிரோன் தன் கடமைகளை முடித்துக் குடிசைக்குள் கண்ணயரச் செல்கின்றன் என்பதனை உணர் த் து முகமாக

வானம் மஞ்சலாய், சிவப்பாய், ஊதாவாய், ஜாலங் காட்டி, கருந்திரைக்குள் தன்னை முடிக்கொண்டது. 'பொழுதுபட்டுப் போச்சு, நான் வாறன் தருமு' என்று கிளம்பிப் போய்விட்டார். சுந்தரவிங்கம்.

விளக்குகளை எற்றிவைத்த சகுந்தலா தந்தையருகே வந்தாள். அவள் வதனத்திலே வழமையாக சிவகாந்தன் வந்துவிட்டுப் போனால் தோன்றும் களிப்பு ரேகைகள் இல்லை.

'ஐயா! சிவாவுக்கு இடமாற்றமாம்!' குரலில் ஒரு ஏஷ்கம்.

'எங்கேயாம்?' என க்கு கூடத்தான் ஒரு குறுகுறுப்பு.

மாத்தளைக்காம்! அடுத் தமாதத்தில் இருந்து அங்கே தானும்!

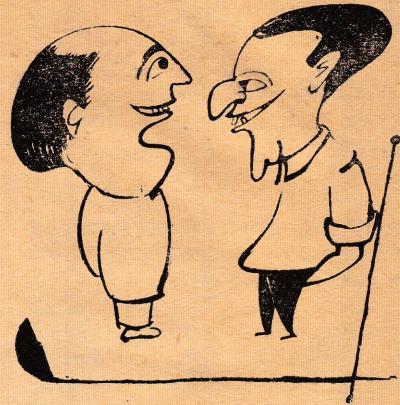
அப்படியானால் அவன் ஊரில் தங்குகின்ற இந்த மாதத்திற்குள் அவனது பெற்றேரிடம் கேட்டு விடவேண்டும். யாரை அனுப்பலாம்?...

சுந்தரவிங்கந்தான் இதற்குப் பொருத்தமான ஆள். நல்லமாதிரி பேச்சை ஆரம்பிப்பார். சிவகாந்தனுக்குச் சகோதரிகள் மூன்று பேர். அதனாலே சிதனத்தைத்தான் 'ஆனையடா, பூனையடா' என்று கேட்பார்கள். சில நிமிஷ நேரத்தில் நான் சிந்தனையில் ஆழ்ந்துவிடுகிறேன். சுந்தரவிங்கத்தின் எச்சரி க்கை யும் எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது.

'ஐயா!'

'என்ன தங்கச்சி?'

'சிவாவுக்கு என்ன பரிசு கொடுக்கலாம்?'

அரசியல்வாதி: நீர் எந்தக் கட்சி?

குடிமகன்: பசித்த நேரம் தொழிலாளர் கட்சி! பசி தீர்ந்த நேரம் முதலாளி வர்க்கக்கட்சி!!

இவளென்னடா, இன்னும் சின்னப் பாப்பா மாதிரி இருக்கிறானே! இன்னமும் கல்யாணத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் பரிசுகொடுக்கும் 'வெவவில் நிற்கிறுள்ளன்.'

எனக்கு எரிச்சலாய் வருகிறது. இருந்தாலும் அவள் மனதை நோக்க செய்ய விருப்பமில்லை.

'ஏதோ உனக்கு விரும்பியதை வாங்கிக் கொடு!' அவள் போய்விடுகிறார்.

ஃ ஃ ஃ

சிவகாந்தன் மாத்தளைக்குப் போய் கிட்டத்தட்ட ஒரு வருடம் ஆகிவிட்டது. ஆரம்பத்தில் கடிதங்கள் ஒழுங்காக எழுதிக்கொண்டிருந்தான். இப்போது அப்படியில்லை. 'ஏன் அப்படி?' என்று ஒருநாள் சகுந்தலாவிடம் கேட்டேன். அவர் உயர்தர அரசாங்கப் பர்ட்சைக்குப் படிக்கிறார். கடிதம் எழுதுங்க! என்று

எப்படி ஜியா வற்புறுத்துகிறது? பாவந்தானே?' என்று அவனுக் காகப் பரிந்து பேசினான். அவனுக்கு அவன் மீதுள்ள அன்பு அளவிட முடியாது தான். ஏதோ எல்லாம் நல்லபடி நடந்தால் சரிதான் என்று என்னிக்கொண்டேன்.

சுகு படித்தவள். புத்திசாவி. அழகிலும் குறைந்தவளில்லை. இத்தனைக்கும் சிவகாந்தனே தன் சிந்தையில் வரித்துவிட்ட பெண். ஆகவே அவளை மருமகளாக்கிக் கொள்ள சிவகாந்தனீன் பெற்றேர் எந்தவித மறுப்பும் சொல்ல மாட்டார்கள் என்றே என்மனம் நம்பி இருந்தது. இருப்பினும் அவர்களுடைய எண்ணந்தான் என்ன என்பதை அறிய ஆசையாக இருந்தது. ஆகவே எனது கூட்டாளி சுந்தரவிங்கத்தையே 'சம்மா தட்டிப் பார்க்கும்' படி சொல்லி அனுப்பி வேண்.

'பிள்ளைக்கென்ன வயசே போட்டுது? ஏதோ சோதினைக்குப் படிக்கிறோம். படிப்பும் முடியவேண்டும். இனி சோதரி மாரும் இருக்கின்றன. அவனையும். யோசித்துத்தானே என்னெண்டாலும் செய்யவேண்டும்! என்று பட்டும் படாததுமாய் ஒரு பதில் சொன்னாராம் சிவானந்தனீன் தந்தை.

'இப்போதைக்கு ஒண்டும் யோசிக்க மாட்டினம் போல இருக்கு!' என்று என்னிடம் வந்து கூறினார் சுந்தரவிங்கம். அவர்களுக்கொன்று பற்றிய பேச்சினை அங்கே இழுக்கவில்லை. நல்லதாய்ப் போயிற்று.

'சிவகாந்தன் ஒரு நாளைக்கு இதை வெளிப்படுத்தத்தானே போருஞ்? அப்போ வேண்டிய மாதிரிப் பேசி முடித்துவிடலாம் அண்ணை!' என்றேன் நான்.

'என் அவன் சொல்லித்தான் அவைக்குத் தெரியவேணுமே? ஊருக்குத் தெரிஞ்ச விஷயம் அவைக்குத் தெரியாமல் இருக்குதே!' என்று எதிர்த்து ஒரு போடு போட்டார் சுந்தரவிங்கம்.

யையன் மீது எனக்கிருந்த நம்பிக்கையால், நான் ஒன்றும் பெரிதுப்படுத்தி நினைக்கவில்லை.

ஒரு மாதம் கழிந்தது. பாடசாலைவிட்டு வந்த சகுந்தலாகுதாகலமாக ஒடிவந்தான். அவன் கையிலே ஒரு கடிதம். 'ஜியா சிவா கடிதம் போட்டிருக்கிறோர். அரசாங்கத்திலே உயர் அதிகாரி வேலை கிடைத்திருக்கிறதாம்! பல நாளைக்குப் பிறகு அவன் முகத் திலே தனியானதொரு பிரகாசம் தோன்றியது. அவருடைய மகிழ்ச்சியில் என்னூலும் கலந்து கொள்ள முடியாதிருக்கவில்லை.

சுகுந்தலாவை திருகோணமலைக்கு இடமாற்றம் செய்து விட்டார்கள் — அவன் போய் நேற்றுப்போல் இருக்கிறது. ஆனால் ஒன்றரை வருடம் கடந்து விட்டது என்ற உண்மையை உணருகின்றபோது, எவ்வளவு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது! இரண்டாந் தவணை வெக்கு வந்திருந்தான். அவளிடம் சிவாகாந்தனைப் பற்றி விசாரித்தேன். இப்போது கடிதம் வருவதில்லை என்று சொன்னான். ஆனால் அவன் விரைவில் வெளிநாடு செல்லவிருக்கிறான் என்று என்று அவனுடுத்து சினேகிதி ஒருக்கித்தகவல் தந்தாளாம் என்று சொன்னான். அவருடைய முகத் தில் சோகம் கவிந்திருந்தது.

என் அருமை மகளின் எதிர் கால வாழ்வைப் பற்றிச் சிந்தித்துக்கொண்டே வாசல் படிக்கப்பட்டில் உட்கார்ந்திருந்தேன். சுந்தரவிங்கம் சர்று வேகமாக த்தான் ஒடிவந்தார். என்ன விசேஷமோ? யாரா வது மன்றையைப் போட்டுவிட்டார்களோ! என்று மனம் கேள்வி கேட்டு நின்றது.

படலையைத் திறந்துகொண்டு 'விசுக்' கென்று எந்தவர், 'கேட்டியளா தர்ம செய்தியை? என்று படபடப்பாகத்தான் பேச்சை ஆரம்பித்தார்.

'என் அண்ணை? என்ன விசய?:' எனக்கும் அவரது படபடப்பு தொற்றிக்கொண்டது.

'நாளைக்கு இரவு சிவகாந்தனுக்குக் கல்யாண எழுத்தாம்!'

'என்ன? ஆர்? எங்கை?'

'ஆரோ கொழும்புக் காராம! பெரிய இடமாம். பொடியன் நேற்றுப் பின்னேரமே வந்திட்டானுமே!

எனக்குத் தலை சுற்றியது. நான் பின்னே திரும்பிப் பார்த்தேன். தூணேடு தானுக நின்றூள் என மகள். அவனும் எல்லா வற்றையும் கேட்டுக் கொண்டு தான் நின்றூள் பேயறைந்த மாதிரித் தோன்றிய முகத்திலே கண்ணீர் பள்ளத்தது.

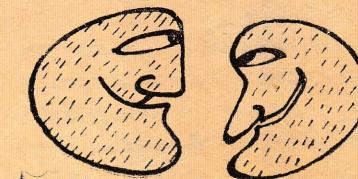
'என்ன தங்கச்சி இது! சிவா உண்ணிடம் இந்த விசய மாய் ஒண்டும் பேச இல்லையா?

'கல்யாணத்தைப்பற்றி நான் ஒரு நாளும் அவரோடை பேசி நேதே இல்லையே ஜியா!' அவன் குரல் பரிதாபமாக ஒலித்தது.

'பின்னே என்ன இழவை எடுத்துக்கொடு காலமாய்ப் பேசினாய்?' நான் பொறுமையிழந்து கோபத்தில் கத்தினேன்.

மகா கெட்டிக்காரி என்மகள், இவ்வளவு முட்டாளாக இருப்பான் என்று எனக்கு ஒரு போதும் தோன்றவில்லை. வளைப் பெற்ற அப்பன் தானே நான் அடிமுட்டாள்! காத வித்தாளாம். ஆனால் காதவின் ஒரே இலட்சியமான கல்யாணத்தைப் பற்றி ஒருபோதும் பேசவில்லையாம்! சே! இதென்னடாகின்று வெட்டப் பூதம் வந்தமாதிரி!

சுந்தரவிங்கம் என்னை ஊடுருவிப்பார்த்தார். அவரை என்னை நிமிர்ந்து பார்க்க முடியவில்லை. நான் தலை குனிந்தேன்.

ஒருவர்: என்ன சாத்திரியார் உன்னுடைய மகள் யாரோ பையனில் காதலாம்.

சாத்திரி: ஓ, சாதகப் பொருத்தம் பார்த்து காதவிக்கவி ட்டான். இந்தக் காலம் பையனிகள் காதவித்துவிட்டு பின்சாதகம் பொருந்த வில்லை என்று மறுத்துவிடுகிறார்கள்.

அ. த. சித்திரவேல் அவர்களே,
ஆகா...ஆகா!...

சிரிபுரம் ஒலிபரப்புச் சேவையின் மூலம் திரு. ஆ. த. சித்திரவேல் அவர்கள் தொகுத்தளித்த ‘பல்களைக் கலக ருக்கிங்’ நேர்முகவர்னனையை ரசித்த ஆயிரக்கணக்கானேரில் நானும் ஒருவன். திடீரென்று சில வினாடிகள்

ஜெகஜோதி...! ஜயவேவா...!

‘ஜெகஜோதி’ பற்பொடிபற்களைத்தான் வென்மையாக்கிபளிச்சிட வைக்குமென்று நான் நினைத்திருந்தேன். ஆனால் அது மட்டுமல்லாமல் அவர்கள் அளித்திருந்த விளம்பரங்கள் உள்ளத்தை களிப்பில் ஆழ்த்தி மறக்க

குரலே பேசுகிறது என்பதை அறிய முடிகின்றது. ‘குறிஞ்சிதாசன்’, மூலம் ஒயயப்பங்கங்காணி யாரை பேசவைத்து மலையகத்துக்கு நிரந்தர ஒரு கதாபாத்திரத்தை உருவாக்கிக் கொடுத்த சிரித்திரனை மலையகத்தின் ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் நங்களில் செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

முத்துவிங்கம் ராஜகோபாலன், மெயின் வீதி, பண்டாரவளை.

‘செங்கை ஆழியன்’ சிரிக்கச் சிரிக்கக்கூடத் தொன்னார்

‘செங்கை ஆழியன்’ உடைய பேனுவை நிறைத்திருக்கும் மை என்றே ஒரு நாள் முடிந்துவிட்டாலும் கூட அவர் இதயத்தில் சுரக்கும் ஹாஷ்யங்கள் என்றுமே வரண்டு விடாது; வற்றிவிடாது என்பதற்கு அவரின் ஒப்பற்ற ஹாஷ்ய படைப்பான் ‘ஆச்சி பயணம் போகிறான்’ அற்புதமாக சான்று பகர்கின்றது. ஆச்சியின் பயணம் முடிந்து விட்டது. ஆனால் ஆச்சி அளித்த ஹாஷ்யம் முடிந்து விடவில்லை. நினைத்து நினைத்துச் சிரிக்கிறோம்; நினைவில் வைத்துக் களிக்கிறோம். ஈழத்தில் இருக்கும் பல ஹாஷ்ய எழுத்தாளர்களில் முதன் மையான இடத்தை, ‘ஆச்சி பயணம் போகிறான்’ மூலம் செங்கை ஆழியன் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டார்கள் என்று கூறினால் அது நிச்சயம் மிகைப்படக் கூறிய ஒன்றல்ல. செல்வி சித்திராதேவி, இருபாலீச் சந்தி, கோபாய்.

ஆச்சி பயணம் போகிறான்

அருமையான ‘பிரயாணத் தொடர்க்கை’ வாசகர் உள்ளத்தை ஒவ்வொரு மாதமும் நிச்சயம் குளிரவைத்திருக்கும். பல்கலைக் கழகப் படிப்பை முடித்துக் கொண்டவர்கள் மனதில் நங்காத இடம் பெற்றிருக்கும்.

ஆசிரியர் செங்கையாழியன் அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுக்கள். அடுத்த இதழிலேயே அவரின் புதிய தொடர்க்கைத் திறனைப்போன்ற பல்லாயிரக்கணக்கான வாசகர்கள் எதிர்பார்க்கிறோம்.

நா. தியாகராஜா, பம்பைமடு, வவுனியா.

சொல்லுங்கள் தெட்டுமேஞ்

நிகழ்ச்சி தடைப்பட்ட மையை கண்டு திகைத்த நாங்கள் அதற்குரிவு காரணத்தை அறிவிப்பாளர் கூறியபோது அடக்க முடியாமல் ‘குபீர்’ என்று சிரித்துவிட்டோம். அருமையான நிகழ்ச்சியை தொகுத்தளித்த திரு. சித்திரவேல் அவர்கள் தொடர்ந்து எழுதி, அல்லது சிரிபுர ஒலிபரப்பு சேவையின் நிரந்தர அறிவிப்பாளராக கடமையாற்றி எங்களை மேலும் மேலும் சிரிக்க வைக்க வேண்டுமென்பதே எங்கள் அவா.

க. இராமச்சந்திரன், மீனங்பிகா நியூஸ், ஏஜன்சீஸ், லோவர் வீதி, பதுளை.

★
‘காசி. ஆனந்தன்’ உங்கள் காரம் பெரிதையா!

வலிமை இழந்து, நலிந்து போன சமுதாயத்துக்கு மாத்திரைகளை கடைகளாகக் கொடுத்து புத்துயிருட்டும் காசி. ஆனந்தனுடைய சாதனை அளப்பரியது. ‘கடுகு சிறிதானும் லும் காரம் பெரிது’ என்பதற்கு மாத்திரைக் கடைகளைவிட வேறு சிறந்த உதாரணம் இருக்கவே முடியாது.

செல்வி நித்தியகஸ்யாணி, ரைகம் எஸ்டேட், இங்கிரியா.

முடியாதபடி செய்தமை புதுமையானதாகவும் ரசிக்கும்படியும் அமைந்திருந்தது. மற்ற விளம் பரக்காரர்களும் இப்படி ஏதாவது ஒரு புதுமையை நாடி ‘ஜெகஜோதி’ பற்பொடி ஸ் தாபணத்தை பின்பற்றி வாசகர்களின் அபிமானத்தைப் பெற முடிய மன்றே?

வே. ஸ்ரீ. இராஜமோகன், 87, பிக்கரிங்ஸ் வீதி, கொட்டாஞ்சேனை,

‘குறிஞ்சிதாசன்’

கொண்ணுப்புரீக சார் சிரிக்கவச்சி!

யாழ்ப்பான மக்களின் ஒரே பிரதிநிதியாக பத்திரிகை களில் உலவிவரும் சவாராத்தம்பர் எப்படி அந்த பிராந்திய மக்களின் யதார்த்த வாழ்வை சிந்தனை கலந்த சிரிப்போடு வெளியிட்டு மக்களின் இதயங்களிலே ஒரு தனியிடத்தை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கிறாரோ அதே போல மலையக மக்களின் ஒரே பிரதிநிதியாக நின்று அந்த மக்களின் எண்ணங்களையும், எழுச்சி களையும், போராட்டங்களையும் அப்படியே சிரிதிபலித்து பவனி வருகிறார் ஒய்யப்பங்கங்காணியார். ஒய்யப்பங்கங்காணியார் மலையக மன்வாசனை நிரம்பிய தமிழில் பேசும் போது மலையகத்தின் ஆத்ம

குவளையின் எழிலும் வேலின் கொடுமையும்

ஆண்களுக்கு
மட்டும்.....

-போட்டிக்கு வந்த பதில்கள்--

‘சிரித்திரன்’ டிசெம்பர் இதழில், கமலன் என்பவர் எழுதிய கடிதக் கதை ஒன்றை வெளியிட்டு, அதற்குப் பதில் எழுதும்படி வாசகர்களைக் கேட்டிருந்தோம். குவளையின் எழிலைக் காட்டி, இறுதியில் வேலின் கொடுமையைக் காட்டி நீங்கிய சசி ரேகாவாக நூற்றுக் கணக்கான வாசகர்களும் எழுத்தாளர்களும் மாறி எழுதியிருந்தார்கள். இவ்வளவு பேர் இப்போட்டியில் பங்குபற்றுவார்கள் என்றும், நாம் உண்மையில் எதிர்பார்க்கவில்லை. போட்டிக்கு வந்த பதில்களில் சரியான பதிலையும், தொடர்ந்து கதையை வளர்க்கத்தக்க பதிலையும் தெரிந்தெடுப்பது சிரமமானதாக இருந்தது. சசிரேகாவாகத் தங்களைப் பாவித்து, குமாரின் கடிதத்திற்கு ஆண்கள் எழுதிய பதில்கள் உணர்ச்சிகரமானவையாக அமையவில்லை. பெண்கள் எழுதியவை கூவையாயும் ஏற்றனவாயும் அமைந்தன. அவற்றில் மூன்று பதில்கள் பரிசுக்குரியவாகத் தெரிந்தெடுக்கப்படுகின்றன:

★ எஸ். பிரியதாஸ்வினி, சி. 12 ஏ, நோர்த் எண்ட்,
பேராதனை.

★ ச. தனலக்ஷ்மி, 28, பண்ணை ரேட்,
யாழ்ப்பானம்.

★ கே. கமலி, பிரவுண் வீதி,
யாழ்ப்பானம்.

இம் மூவரும் எழுதிய பதில்களை ஓர் ஒழுங்கு முறையில் தொகுத்து, கதைப் போக்கு மாருது. அடுத்த பக்கங்களில் தந்துள்ளோம். மூன்றும் ஒரே பதில்...படித்துப் பாருங்கள்! குமார்—ரேகா இருவரது கதை இந்த இதழிலும் முற்றுப்பெறுவதாக இல்லை. புதியதொரு பிரச்சினையை ரேகா தனது பதிலில் கிளப்பியுள்ளாள். எனவே, நீங்கள் குமாராக இருந்தால், இக் கடிதத்திற்கு எப்படிப் பதில் வரைவீர்கள்? கதை தொடர்ந்து வளர்த்தக்கதாக பதில் அமையவேண்டும். பரிசுலுண்டு!

இம்முறை பரிசு பெற்ற மூவருக்கும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களது நூல்கள் பரிசுகளாக அனுப்பிவைக்கப்படும்.

—ஆசிரியர்.

விடியாத மாற்று

அன்பே!

எப்படியெல்லாமோ உங்களை அழைக்கவேண் டு மென்று என் இதயம் ஏங்கித் தவிக்கிறது-துடிக்கிறது. ஆனால் அதற்கெல்லாம் கொடுத்துவைக்காத அப்பள்ளாக இன்று நானிருக்கிறேன். வருகிறமாதம் எனக்குத் திருமணம். ஆமாம் முன்னரே நிச்சயம் செய்யப்பட்ட அந்த மாப்பிள்ளைக்கு நான் சட்டபூர்வமாக உடமையாகப் போகி ரேன். எனக்குத் திருமணமென்றால் என் உடலுக்குத் திருமணமென்பதே பொருள். என் உயிருக்கு...உள்ளதிற்கு...திருமணம்...? எப்போதோ முடிந்துவிட்டது.

யாருடன்?

உங்களுடன் குமார். உங்களுடன் என் உயிர்...என் இதயம் எல்லாம் என்றே சேர்ந்துவிட்டதே. நான் மானலீகமாகத் திருமண வாழ்வை உங்களுடன் நடத்திவிட்டேன்.

வரும் திருமணம்...?

அது என் உடலுக்கு... உணர்ச்சியற்ற...விருப்பு வெறுப்பற்ற மரக்கட்டைக்கு.

குமார்! எனக்கு அன்னையில்லை. அன்பேயுருவான் அப்பாமறுமணம் செய்ய மறுத்துவிட்டார். என்னை வளர்ப்பதிலேயே தன் மீதி வாழ்க்கையைச் செலவிட்டார்.

காலம் செய்த கோலமோ, விதி செய்த சதியோ தெரியவில்லை. நான் பல்கலைக்கழக புகுமுக பரிட்சையில் தேறினேன். என்மனம் சந்தோஷத்தால் துள்ளிக்குதித்தது. ஆனால் இங்கும் விதி கோரமாக விளையாடியது. நான் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட செய்தியறிந்த என் மாமி தன் மகனுக்கு என்னைப் பெண் கேட்டார். என் விருப்பத்தைக் கோாமலேயே என் தந்தை உடன் அதற்கு உடன்பட்டார். நாங்கள் ஏழை

கள். வலிய வந்த சம்பந்தத்தை விட்டால், சீதனத்துக்கு எங்கு போவோம்?

படிப்பின் பின் கலியாணம் என்று நிச்சயிக்கப்பட்டது. நான் சிற்கொடிந்த பறவையானேன்.

பல்கலைக்கழகம் வந்தபோது நான் எனக்கென்று ஒரு வட்டம் கீறிக்கொண்டு ஊமையாய் வலம் வந்தேன். யாருடனும் நெருங்கிப்பழக நான் விரும்பவில்லை.

இந்திலையிலே ஒரு நாள் குமார்! உங்களை நான் கண்டேன். என்னையே பார்த்தபடி நின்ற உங்கள் கண்களை நான் சந்திக்க நேர்ந்தபோது நான் துடித்துப்போனேன்.

கண்களா அவைகள்...?

காந்தம் போல என்னைப் பற்றி இழுக்கின்றதே...?

அன்று முழுவதும் உங்கள் கண்கள் என் கணக்குகள் நெஞ்சினுள் நிறைந்து நின்றன.

என் வெராக்கியம் திதற ஆரம்பித்ததை அறிந்தேன்.

எப்படியும் உங்கள் கண்களை மறந்துவிட வேண்டுமென்று முயன்றேன்.

பலன்... தோல் வி... படுதோல்வி.

சென்ட... நூல்நிலையம்... விரிவுரை மண்டபம்... பில்ரிங் ஏரியா என்று அடிக்கடி உங்களை நான் சந்திக்க நேர்ந்தபோது என் உறுதி, வெராக்கியம் எல்லாம் காற்றிலே கலந்துவிடுமோ என்று அஞ்சினேன்.

இரவு எல்லாம் கண்ணீரிலே கரைந்தன. இரவு வெகு நேரம் யோசித்தேன்.

முடிவு...

மறுநாள் உங்களுடன் கடைத்தேன். பின் சந்திப்புகள் தொடர்ந்தன. உங்கள் அன்பையறிந்தபோது நான் துடித்தேன்.

பல்கலைக்கழகத்தில் இருக்கும் வரையாவது உங்களுடன் மானலீகமாக வாழவேண்டுமென்று

★ எஸ். பிரியதாஸனி,

சி. 12 ஏ., நோர்த்தன்ட்,
பேராதனை.

நினைத்தேன். ஆனால் உங்களுக்கு என் விருப்பை நான் என்று மேகாட்டிக்கொள்ளவில்லை.

நீங்கள் கீறிய ‘இதயமும் அம்பும்’ படம் இன்றும் என்னிடம் இருக்கிறது. அதை நான் நெஞ்சில் வைத்துக் கொண்டு அழுத நாட்கள் எத்தனை? அப்படியே தாங்கிப்போன நாட்கள் தான் எத்தனை. எனக்கு விடிவேயில்லையா?

எதை எழுதுவேன் என் உயிரே! உங்களுக்கு நான் எதை எழுதுவேன். ஆனால் இன்று எழுதுகிறேன். காலம் கடந்து விட்டது இனியும் தாமதிக்கமுடியாது. அதனால் எழுதுகிறேன்.

நான் என் இதயத்தைப் பூட்டி வைத்தேன். என் விருப்பை... காதலை ஒரு நாளும் உங்களுக்குக் கூறவில்லை.

என்? என்?

எனக்கு உங்களைக் காதலிப்பதற்கு அருக்கடையில்லையே குமார் அருக்கடையில்லையே?

என் மேல் உயிரையே வைத்திருக்கும் உங்களிடம் நான் வேரெருவருக்கு நிச்சயிக்கப்பட்டவால் என்பதை எப்படிக் கூறுவேன் எந்தக் கண்களை நான் உயிராய் காதலித்தேனே அந்தக் கண்களில் கண்ணீர் வழிவதை நான் எப்படிப் பார்ப்பேன். உங்கள் ஏமாற்றத்தை என்னுல்சகிக்க முடியாது.

நான் என்னையே சாகடித்துக் கொண்டேன். என் உணர்ச்சிகளை நிதித்துவிட்டேன்.

வருகிற மாதம் எனக்குத் திருமணம்.

★ ச. தனலக்ஷ்மி,
28, பண்ணை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

‘என் இதயத்தில் இன்ப நாதத்தை எழுப்பிய ரேகா ஏனடி உங்கு இந்த ஏமாற்றும் குணம்?’ என்று உங்கள் களள மில்லா வெள்ளை மனம் ஓலமிடுவ தைக் கேட்கிறேன் குமார். குமார்! நான் பாவிதான். நான் உங்களை ஏமாற்றிய ஏமாற்றுக் காரிதான். ஆனால் வஞ்சியல்ல! உங்களை ஏமாற்றித் தனக்கு இன்பபுரி அமைத்துக்கொண்ட துரோகியல்ல குமார் இந்த ஏழை ரேகா! உங்கள் அன்பை, ஆசையை இதயத்தில் ஏந்தி அனு அனுவாக அழிந்துகொண் டிருக்கிறார் சகிரேகா. அவள் வாழ்வு குனியமாகிட்டது. அவள் கட்டிய ஆசைக்கோட்டை அழிந்து மண்ணேடு மண்ணகுப் போய்விட்டது குமார்! அவருக்கு இனி இந்த உலகில் இன்ப வாழ்வில்லை. அவள் தனியாக விட்டாள். அவளின் இதய ஒலத் தைக் கேட்கும் சக்தி ஒருவருக்கும் இல்லை. எத்தனை காரணங்களையும், மன்னிப்புக்களையும் உங்களிடம் தெரிவித்தாலும் அவற்றைப் புரிந்துகொள்ள உங்களால் முடியாது. என்னை, உங்கள் இனிய உயிராகக் கருதிய என்னை, ‘ஏமாற்றுக்காரி,’ என்று உங்கள் இதயத்தின் கடைசித் துடிப்பும் தாற்றும்.

‘உன்னை நம்பிய அப்பா வியை ஏன் பரிதவிக்க வைத் தாய்?’ உங்களைப் பரிதவிக்க வைத்து விளையாட்டுப் பார்க்க வில்லை ரேகா. அவள் பரிதவிக்கிறார். வாழ்வின் ஒளி அவருக்குக் கிட்டாத தூரத்தில் சென்றுவிட்டது; அவள் வாழ்வில் இருள கவிந்துவிட்டது; இவற்றை உணர்ந்து ரேகா பரிதவிக்கிறார். அவருக்கு ஆறுதல் குற யாரிருக்கிறார்கள்? அவருடைய உயிருடன் ஒன்றுக்கக் கலந்த இனிய காதலை யாருமே உணர்ந்து கொள்ள முடியாது. அது அவள் ஆத்மாவுடன்தான் மறையும்.

‘நீரோடும் என் விழிகளைப் பாருங்கள் குமார்! உங்களால் என் கண்களைனும் குளம் நிரம்பி

வழிந்தோடுவதைக் காண முடியாது. நீங்கள் எங்கோ? நான் எங்கோ? பின்னீப் பினைந்த நம் இதயங்கள் சட்ட திட்டமெனும் சூறவளிக் காற்றுஸ் சின்னுபின்ன மாகப் போய்விட்டன. உடைந்த எனது இதயத்தைச் செப்பனிடவும் முடியாது; சீர்ப்படுத்தவும் முடியாது. குமார்! குமார்! என் இதயத்தின் ஒவ்வொரு திசையிலும் ஒலித்து, எதிரொலித்து, வேறெந்த ஒலியும் என் காதுகளில் விழாதபடி ஆர்ப்பாத்துக்கொண்டிருப்பது உங்கள் ஒருவரின் பெயரேதான்.

குமார்! என் கதையை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளத் தான் தீவண்டும். என் மனநிலையையும், நான் உங்களுடன் பழகிய விதத்தையும், அவற்றுள் ஒரு புதிர் இருந்ததையும் உணர்ந்து தவித்தீர்களே! என் கண்களில் அடிக்கடி நீங்கள் கண்ட ஏக்கத்தையும், நான் உங்களுடன் படத்திற்கு வராத காரணத்தையும் கூறத்தான் போகிறேன். ஒளிவு மறைவின்றி இந்த அபஸை தான் நேசித்த ஒருவனிடம் தன் வாழ்வின் உண்மைகளைக் கூறத்தான் போகிறோம்.

குமார்! எனக்குத் திருமணம் என் பெற்றேர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்ததேயன்றி என் விருப்பத்திற்கேற்ப நிச்சயிக்கப்படவில்லை. ‘திருமணங்கள் சொர்க்கத்தில் உருவாகுகின்றன’ ஆனால் அதே திருமணங்கள் உலகில் சிலருக்குச் சொர்க்கமாகவும், சிலருக்கு நரகமாகவும் மாறிவிடுகின்றன.

அமிர்தம் அருகிலிருந்தும் அதனைத் தொடவும் முடியாத நிலையில் நானிருந்தேன். என்னால் உங்களை ஒருநாளாவது பார்க்காமல், உங்களுடன் பேசாமல் இருக்க முடியவில்லை. என் ஆசையை என்னால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

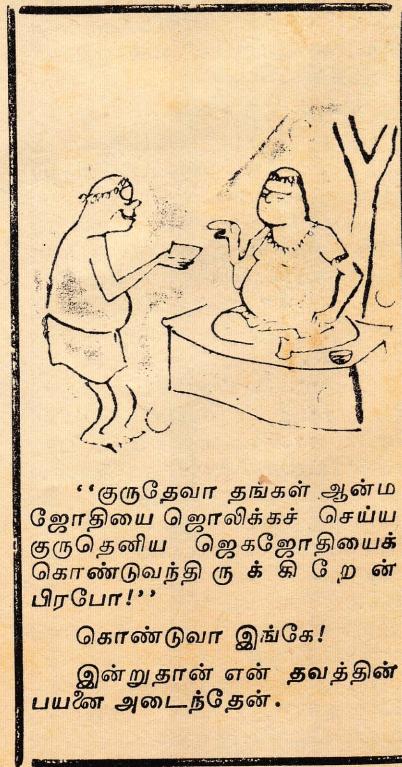
உங்கள் அன்பு வித்துக்கு என் ஆதரவு நீரை வார்த்தேன். இன்று அது வளர்ந்து, செடியாகி, மரமாகிப், பூத்துக்காய்த் துக்கனிதாங்கி நின்றும் என்ன பயன் குமார்? நிலை கலங்கி, பிழையுனர்ந்து, தன் ஆத்மாவு அனு அனுவாக அழித்துக்கொண்டிருக்கிறார் ரேகா.

தான் என்ன செய்வேன்? எனக்கு ஒரு பாதையும் தெரிய

வில்லையே! எங்கும் இருளோ சூழ்ந்துவிட்டது. குமார் எனும் தீபம் என்னிடமிருந்து பிரிந்த பின் என் வாழ்வில் ஒளியேது?

என் நினைவைத் தாங்கியபடி அழிந்து போகத் தயாராயிருக்கும் என் உயிரே... என் இன்னுயிரே... எனக்கு வாழும் வகை தெரியவில்லை. என்னீப் போல் உலகில் எத்தனை பெண்கள் இருக்கிறார்களோ?

இறைவா! இந்தப் பேதையின் வாழ்வு வறண்டு போகத்தான் வேண்டுமா? ‘மலரருவி’ என்று என்னை வர்ணித்திருக்கிறீர்களே! இன்று அந்த மலரருவி வற்றிவிட்டது. காலமெல்லாம் தங்காது, தயங்காது. தளராது ஒடி ஒடி கடவாம் தன் நாயகனிடம் ஒடுவாள் ஆற்றுப் பெண். ‘ரேகா’ எனும் இந்த ஆறு அலைந்து திரிந்து நாயகனாம் கடலை அடைய முடியாது தலிக்கிறார். ‘ரேகா’ எனும் இந்த ஆறு பாலை வனத்தில் பாய்கிறது. அங்கு அதன் வாழ்வு அஸ்தமித்துவிடுகிறது. அதன் வாழ்வு குமார் எனும் கொந்தளிக்கும் கடலுடன் சங்கமிக்கப் போவதில்லை. காதலும், இனிமையும் ரேகாவின்

‘குருதேவா தங்கள் ஆன்ம ஜோதியை ஜோலிக்கச் செய்ய குருதெனிய ஜெகஜோதியைக் கொண்டுவந்தி ருக்கிறேன் பிரபோ!’

கொண்டுவா இங்கே!

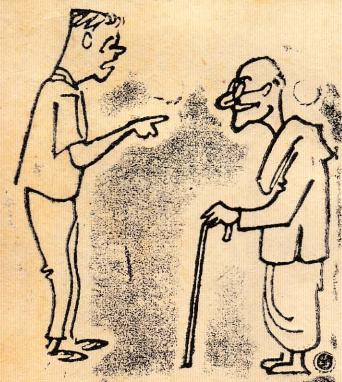
இன்றுதான் என் தவத்தின் பயனை அடைந்தேன்.

வாழ்வில் அஸ்தமித்துவிட்டன. உங்கள் இதயவானில் ஒரு ஒளிக் கிறலாகத் தோன்றிய ரேகா அதே இடத்தில் மறைந்துவிட்டாள்.

குமார! சொல்லுங்கள் குமார! நான் வாழ்த்தான் வேண்டுமா? என் உள்ளத்தால் உங்களுக்கு மனைவியாகவும், உடலால் இன்னெருவனுக்குத் துணைவியாக

குமார, குமார, என் இதயத்தின் குழறல்களை இதுவரை கண்ணீரால் வரைந்தேன். இனிமேல் வரையப் போவது உணர்ச்சிகளுக்கு முதலிடம் கொடாது, வாழ்வின் முடிவிற்கு வழிகாணும் வழிவகைகள்.

குமார...குமார...என்று என் இதயம் அழைக்கிறது. ஆனால் நான் நேசித்த என் குமாரை எங்கும் காணவில்லை. இன்று எனக்குக் கடிதம் எழுதும் குமார், ஒரு கோழை. ஆம், நிச்சயமாக நீங்கள் ஒரு கோழை. என் மீது எத்

என்ன உங்கள் வயது 102 என்கிறீர்கள் அதெப்படி? ஒரு பல்கூட விளாமல் உறுதியாக இருக்கின்றது. சொல்லும் சுத்தமாக இருக்கின்றது.

'ஓ'...அதுவா நான் உபயோகிப்பது ஜெகயோதி பற்பொடியை அதுதான் பல்லையும் காக்கும் உயிர்த் தோழன்.

வும் வாழ்த்தான் வேண்டுமா? நான் இந்த இழிந்த வாழ்வு வாழ்த்தான்வேண்டுமா? குமார்! குமார்! என் இதயமே! தமிழ்ப் பெண்ணின் மரபுகளையும், பண்புகளையும் மறந்து நான் சுந்தரத்திற்கு மனைவியாகத்தான் வேண்டுமா? யாருமறியாத எமது காதல் யாருமறியாமலே என்னுள் அடங்கி, என் ஆன்மாவோடு நிற்சலமான உலகிற்குச்

செல்லட்டும். எம் தூய காதலை உலகோர் அறியவேண்டாம். தேவர்கள் அறியட்டும். அவர்கள் ஆசிவழங்கட்டும். ரேகா குமாருக்கே உரியவள். அவளை யாராலும் அனுக முடியாது. பிறவிதோறும் தொடரும் அவளின் அன்புப் பினைப்பு ஏனே இப்பிறவியில் அறுந்துவிட்டது. குமார! இந்த உலகில் எதையுமே அனுபவிக்கவில்லை!

★ கே. கமலி,

2/1, பிறவுண் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

படுத்திக் கொண்டேன. அது என் உங்களைப் பிரிந்து வாடுவதற்கா?

நாம் அடிக்கடி சந்தித்துப் பல மணி நேரம் பேசினேமே அப்போ என்றாலும் நீங்கள் நம் காதலைப் பற்றிப் பேசினீர்களா? எம் வருங்கால வாழ்வை எப்படி அமைப்பது என்பது பற்றி கற்பனை செய்தாலும் கதைத் தோமா? எங்கள் திருமணம் பற்றி என்றாலும் ஒரு நாள் கதைத்தோமா? இல்லையே...?

‘ரேகா...உன்னைத் தவிர வேறொருத்தியுடன் என்னால்வாழ முடியாது என்பீர்கள்.’ ஆனால் என்னுடன் வாழ்வதற்கு வேண்டியவற்றை விரைவில் செய்வதாக உறுதி கூறவில்லையே?

அடிக்கடி நான் உங்களுக்குக் ‘கண்டொல்’ வாங்கி வருவேனே...அதற்குப் பதில் என்று வது எனக்கு வாங்கி வந்தீர்களா? என் சினேகிதி கமலாவின் காதலன் இந்திரன் அவளைச் சந்திக்கும்போது முதலில் கொடுப்பது ‘கண்டொல்.’ ஆனால் நீங்கள் என்றுமே எனக்கு கண்டொல் வாங்கி வரவில்லை. அந்த ஏக்கத்தை மற்பதற்கே தினமும்

நான் வாங்கி வந்தேன். அப்போதும் உங்கள் ஆண்மை விழித்துக் கொள்ளவில்லையே...?

என் சினேகிதி கமலா அடிக்கடி காதலனுடன் படத்திற்குச் செல்வாள். அப்போதெல்லாம் அவளது காதலன் தந்தை அனுப்பும் பணத்தில் காதலியை படத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் பேடி என்று கேளி செய்வேன். அதனால்தான் நீங்கள் படத்திற்கு வரும்படி அழைத்தபோது வரா மறுத்தேன். என் காதலரின் சொந்த உழைப்பில் கிடைக்கும் பணத்தில் படம் பார்க்கும் நாள் வரும் அன்று என் கணவர் என்ற உரிமையுடன் நானே வலியப் படத்திற்குக் கூட்டிச் செல்லுமாறு கேட்டு இருவரும் செல்வோம் என்றெல்லாம் கற்பனை செய்திருந்தேன். ஆனால் இன்றே அக்கோட்டை சரிந்து என் மீதே விழுந்துவிட்டது.

உங்கள் நடத்தை மூலம் எங்கள் காதலுக்கு உங்களால் விடிவு காண முடியாது என்பதை உணர்ந்துகொண்டேன். உங்கள் நினைவுடன் என் காதல் என்னுடனே அழியட்டும் என்பதற்காகவே சந்திக்காமல் இருக்க அன்று எண்ணினேன். முடிய வில்லை இன்றும் அதே நிலை.

குமார், என்னுயிரே, படத்தோடு நாம் பிரிந்த அன்று நான் ஏக்கத்தோடு உங்களைப் பார்த்தேன். ‘விரைவில் ஒரு வேலை தேடி உண்ணை உன் தந்தை யிடம் பென் கேட்க ஒடோடி வருவேன் அதுவே எமது அடுத்த சந்திப்பு’ என்று கூறுவீர்கள் என எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் நீங்களோ ரேகா...நான் போடும் கடிதங்களுக்கு கட்டாயம் பதில் போடு...சிறு கடிதமாக எழுதாது நீண்ட கடிதங்களாக எழுது. படத்திற்கு, ரவுனுக்கு வரும் போது எழுது. நான் வந்து சந்திக்கிறேன் என்றீர்கள்.

அந்தக் கண மே என் தலையில் பேரிடி விழுந்ததை உணர்ந்தேன். ஆயினும் என் மனதை நானே தேற்றினேன். உங்கள் முதல் கடிதம் கிடைத்ததும் எவ்வளவு ஆவலுடன் பிரித்தேன் தெரியுமா? ஆனால் எனக்குக் கிடைத்ததோ ஏ மாற்றம். குமார், குமார். எனது பிரிவால் ஏற்பட்ட உணர்வுகளின் கொந்தளிப்புக்களே கடித நங்களில் வரிக்கு வரி இருந்தன. எங்குமே எமது திருமணம் பற்றியிருக்க வில்லை. தொடர்ந்து நீங்கள் எழுதிய கடிதங்களிலும் எனக்குக் கிடைத்தது ஏமாற்றமே. எப்படிப் பதில் எழுதுவேன்? எதை எழுதுவேன்?

குமார், நீங்கள் உண்மையிலேயே காதலித்தீர்களா? பல்கலைக் கழகக் காதல், பட்டம் பெறும்வரை என்பார்கள் அதுதானே எங்கள் காதலும்? அன்றேல் பல்கலைக் கழகத்தில் பொழுதுபோக்கிற்காக சிநேகிதி என்ற முறையில் காதலிக்கிறோம் என்று காதலிப்பார்களே அந்தவகைக் காதலா நம் காதல்?

இதில் எந்த வகைக் காதல் நம் காதல்? உங்கள் நெஞ்சைத் தொட்டுக் கூறுங்கள். நீங்கள் உண்மையாக என்னை நேசித்தீர்களா? உங்கள் வாழ்க்கைத் துணையியாக்கும் நோக்கில் காதலித்தீர்களா? அப்படியாயின் இக்கடிதம் கண்டதும் உடனே என் தந்தையிடம் பென் கேட்டு வாருங்கள். முடியுமா?

இல்லறப் படகு ஒடுவதற்கு பணமென்னும் துடுப்பு வேண்டும். அதை உழைத்துப் பெறும் ஆற்றல் இன்னமும் உங்களுக்கு வரவில்லை என்பதை நானறிசேன்.

உங்கள் ரேகா உங்களுக்காகவே உயிருடன் இருக்கிறோன். அவள் தலையினை ஓவ்வொரு இரவும் உங்களை நினைத்து வடிக்கும் கண்ணீரால் தோய்ந்து உலர்கிறது.

குமார் உங்கள் நினைவால் வாழும் ரேகா உங்களை நினைத்து அழுது அழுதே மடியவேண்டிய வள்தானே? என் உயிர் என் உடலை விட்டுப் பிரியும் வரை உங்கள் பெயரையே கூறிக்கொண்டிருக்கும்.

குமார், என் இனிய குமார், இப்போதும் காலங் கடந்துவிடவில்லை. உங்களுக்குத் துணிவும், என்னை வைத்துக் காப்பாற்றக் கூடிய ஆண்மையும் இருந்தால் ஓடி வாருங்கள். முறைப்படி என்னை உங்கள் உடைமையாக்கிக் கொள்ளுங்கள். கோழையாக உங்களை நிருபித்துக்கொள்ளாதீர்கள், குமார்.

நான் இன்னைன்றும் கேள்விப்பட்டுடேன். உங்கள் தாய்கொடுத்த சீதனத்துடன் எங்கோ பெண் பார்க்கிறாராமே? அவர்கள் உங்களுக்கு வேலையெடுத்துத் தருவதாகவும் கூறுகிறார்களாமே?

குமார், உங்களுடன் வாழுத்துடிக்கும் ஓர் அபலைக்கு வாழ்வளிக்க முடியாதவராக ஏன் இருக்கிறீர்கள்? இதற்குப் பதில் எழுதுங்கள். உங்கள் உணர்வுகளின் கொந்தளிப்பைத் தயவு செய்து எழுதாதீர்கள். தக்கபதில் கூறுங்கள்.

உங்கள் முடிவை எதிர்பார்க்கும், ரேகா.

ஆசிய ஜோதி யார்?
பண்டித ஜீவஹர்லால் நேரு
வெறிகுட! ஜெகத்துக்கே
ஜோதி?

பற்களை தூய்தீவை மயாக
வைத்து வெண்ணிறப்படுத்தி
உறுதிப்படுத்தும் ஜெகஜோதி
பற்பொடியே!

சபாஷ்! நாறு மார்க்குகள்.

லயந்துல கேட்டேனுங்க!

(பதுளை, ஆர். கே. கோபாலன்)

கேட்ட முத்துசாமி! நல்லா ஞாபகம் வச்சுக்க, ஒத்த பீலி சந் திக்கி மேல், ரெட்ட வங்கி ரோட்டு கிட்ட, அசநாறி மரத் துக்கு கீழ் நீ குந்திக்க! நான் ரெட்டவங்கி மானுப்புல்லு குத் துக்கு கீழ் பதுங்கிக் கிறே ந். சரியா, பாஞ்சாலை மணி அடிக்கையில் தான் கணக்கனும், குப்ரவயசரும் வருவானுங்க. நான் பக்குனு வாங்கிலிருந்து பாஞ்சி, குப்ரவயசர் காலயும் கையையும் வாங்கிரேன். இதை பார்த்த தும் கணக்கேன் நீழின்சு இருக்கிற பக்கமாத்தான் ஓடி வருவான். நீ முன்னுல ஓடி வந்து வீச்சு அறுவாவை எடுத்து வீசி விடு அவன் கழுத்துல. நம்மலை இன்னிக்கு வீட்டுக்கு வெரட்டுன கணக்கனையும் குப்ரவயசரையும் அங்கினேயே பொனமாக்கி கானுக்குள்ள தாக்கி வீசிபுட்டு ஓடி வந்துரவோம்.

(ஒரு கிழட்டு பெண் குரல்— வெற்றி ஸீயை இடி ததுக் கொண்டே) அட கொலகாரா பாவிகளா, ஏண்டா ஒங்களுக்கு இந்த சண்டாள புத்தி? கணக்கனையும், குப்ரவயசரையும் வெட்டிப் புட்டா ஒங்க ரெண்டு பேருடைய வயிறு நெறஞ்சிடுமா? இல்லாட்டி ஒங்கஞ்கு நெதம் எலவசமா பேருதான் கெட்டச் சிருமா? ஏண்டா, வீணை வாயில் மண்ண வாறி போட்டுகிறீக? கணக்கப் பிளையும், குப்ரவயசரும் அம்பளப் போல தமிழாதிதானே! அவுக்கும் நம்பளப் போல பொளக்க வந்கவுக தானே! அவுக்கத் தான் இன்னை செவ்வாக? பெரிய தொரைக்கும் பயந்து அவுக டீட்டிய கரகட்டா செய்யத்தானே வேணும்? இல்லை அவுக வேலைக்கும் கயிறு அறுந்திரும். நாளைக்கு அந்த புள்ள குட்டிகள வச்சுக் கினு அந்த மனுசனுக என்னத்த

பண்ணுவாக. கேட்ய பசங்களா! ஒங்களுக்கு இந்த வேலைப் போன மசராச்சு. நாளைக்கு தேத்தண்ணி கடயில் வெராகு பொழந்து சரி வயித்த கழுவிகிடுவீக. ஆன இந்த கணக்கப் பிளைக்கும், குப்ரவயசருக்கும் இந்த வேலை வுட்டா வேற என்ன வேலை செய்ய தெரியும்? நீயே சொல்லு பாப்போம். அவுக்கு இதவுட்டா வேற கதியே இல்ல.

நம்ப தமிழன் படுற பாத்து ஒலகமே சிரிக்குது. இதுல வேற இவனுக்கில் போட்டா போட்டி! நம்ப இழிச்ச வாய் தனத்த பாத்துத்தாண்டா எல்லாரும் நம்ப தலமேல ஏறி நிக்கறிக்கிறனுங்க!

ஓருவர்: உங்க கதை என்றால் விட மாட்டேன்.

மற்றவர்: அப்படியா ரொம்பசந் தோஷம். அப்படி என்ன படிச்சிருக்கிங்க?

ஓருவர்: உங்க கதையை எங்கா வது, எவன் படித்துக்கொண் டிருந்தாலும் வாங்கி கிழிச்ச போடுவன்.

மற்றவர்: ஆ...ஆ...ஆ.

— சோமசந்தரம்.

புடவைத் தினுசக்ஞக்கு 'சிங்காரம்ஸ'

தங்க நகைகளுக்கு

தெமா நைகமாளிகை

47, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு : 11

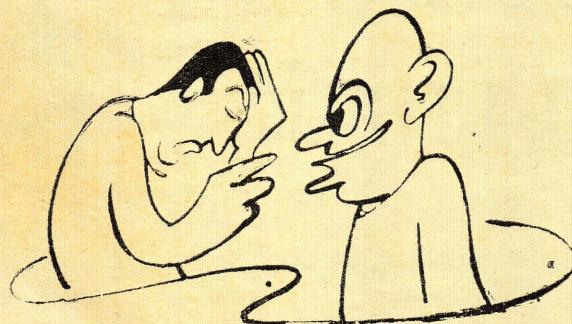
தொலைபேசி: 20875

பிள் சிரிப்பு

மகன்: அம்மா...அப்பா என்ன வேலை?
தாய்: அவர் ஸ்மம் எஞ்சின் டிரைவர்.

ஒருவர்: என்ன மகன் சீமையிலை வெள்ளோக்காரரப் பெண்ணைக் கலியாணம் பண்ணியிட்டானும்!

மற்றவர்: ஓ...என்ன செய்யிறது ... அவனுடைய சாதகம் ஒரு தமிழ்ப் பெண்ணுடைய சாதகத்தோடும் பொருந்தவில்லை.

ஒருவர்: உன்னுடைய மகன் வானேவி புகழ் என்கி றியே...அவன் என்ன நடிகனு...அல்லது பாடகனு?

மற்றவர்: இல்லை...நேயர் விருப்பத்தில் அவன் பெயர் அதிகமாக இடம் பெறும்.

ஒருவர்: பிள்ளைவேண்டாமென்றிருக்க, எட்டாவது குழந்தையும் எனக்குப் பிறக்கப்போகுது போல்...!

மற்றவர்: ஆமா...நீ சாதிக் கட்டுப்பாட்டிலை ரொம்பக் கவனம். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டிலை கவனமில்லை.

ஒருவர்: எப்படி எங்க அரசாங்கம், எங்க தலைவிதியை மாற்றுமா?

மற்றவர்: வீதிப் பெயர்களை மாற்றும், கவலைப்படாதே!

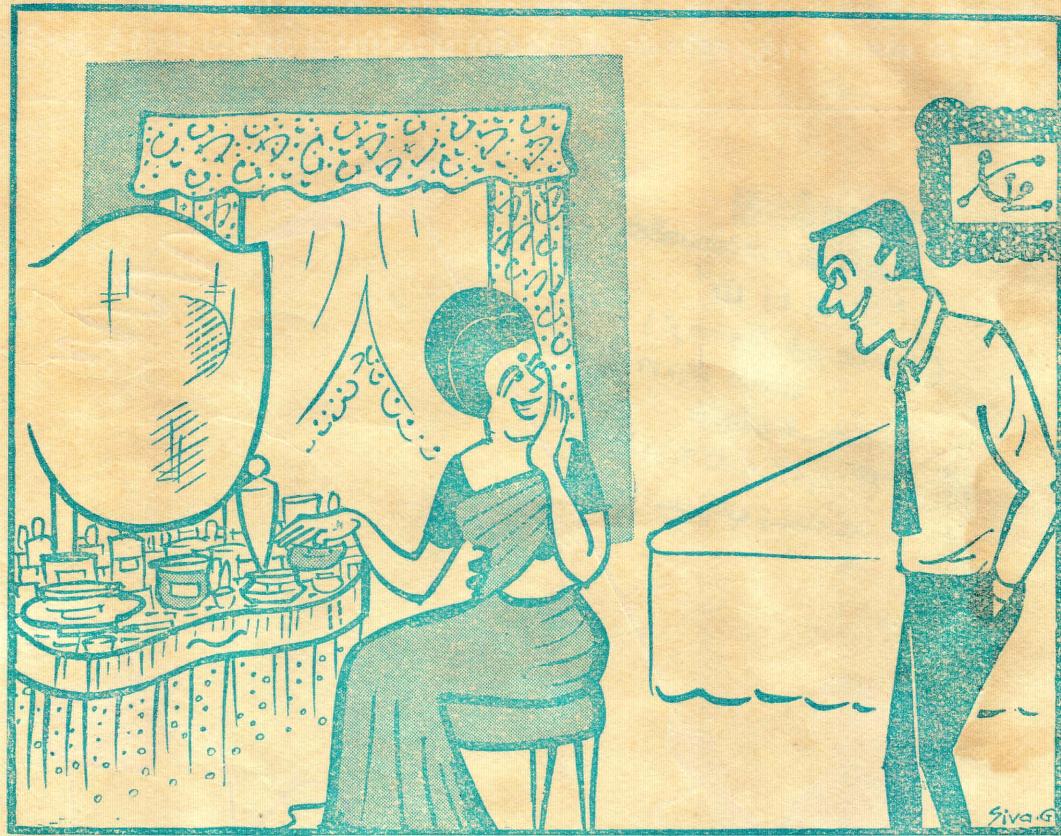

ஒருவன்: என்னப்பா கவலை?

மற்றவன்: சீ...பரீட் சையை திரும்பவும் வைக்கிறுங்க... காப்பி அடித்தது வீணையப்போய் விட்டது!

—ஜோக்கிறால்.

'உன்னோ அழகுபடுத்த இவ்வளவு பொருட்கள் எதற்கு?
சீமா சாரி ஒன்று அணிந்தால் போதுமே.'

சிந்தெட்டிக் ஆடை வகைளில்
நாங்கள் பெருமையுடன் அளிக்கும் புதிய படைப்புகள்

சீமா சாரி மற்றும்

நங்கையர் அணியும்
நாகரீக ஆடைகள்

சீமா சில்க் இன்டஸ்ட்ரீஸ் லிமிட்.,

திருநெல்வேலி

தந்தி: சீமாசில்க்

யாழ்ப்பாணம்

தெர்லைபேசி: 7170

விண்வெளியில் சாதனை புரிய விஞ்ஞான நூல் அறிவு தேவை. தையல் கலையில் சாதனை புரிய தையல் நூல் அறிவு தேவை..... தையல் கலையில் கை தேர்ந்தவர்கள் விரும்பிப் பாலிப்பது முயல் மார்க் நூலே.

விற்பனையாகிறது
நீர்வை பொன்னையனின்
'உதயம்'
(சிறுக்கதைத் தொழில்)
விலை ரூபா 2
விடைக்குமிடம்
கிருஷ்ணசாமி
பேரியக்கட, யாழ்ப்பாணம்

வானவில் வர்ணங்களில் வகைவகையான “முயல் மார்க்” தையல் நூல்களை எங்கும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தயாரிப்பாளர்கள்:

சம்பியன் திரெட் மனுபக்சரி ந்
கம்பெனி,
கொழும்பு-12

